

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

Anmälningssplikt eller angiverilag?

**En kvalitativ tematisk analys om hur irreguljära migranter
konstrueras som ett socialt problem och säkerhetshot i
debatten om Tidöavtalet i svensk nyhetspress**

Nellie Ekeblom och Sofia Linander
Kandidatuppsats (SOPB63)
Aktuell termin: HT 2023
Handledare: Mikael Sandgren

Abstract

Authors: Nellie Ekeblom & Sofia Linander

Title: Duty or obligation? A qualitative thematic analysis of how irregular migrants are constructed as a social problem and security threat in the debate regarding Tidöavtalet in Swedish news press

Supervisor: Mikael Sandgren

Assessor: Johan Cronehed

The aim of this study is to investigate the construction of irregular migrants as a social problem and a security threat in the Swedish news press. Specifically, it examines discussions around the motion that obligates welfare actors to report encounters with irregular migrants to Swedish authorities. The study also investigates how the motion and the debaters are constructed in this debate. We examined fifty opinion-forming texts about this subject, such as editorials and debate articles, published in various Swedish newspapers during 2023. We used a thematic analysis method where we analyzed our opinion-forming-texts by coding and establishing themes and subthemes within the chosen texts. The theories used when analyzing the material were Edelman's theory on the political spectacle and constructions in media and Buzan, Wæver & de Wildes securitization theory about international relations and security issues. The results of our study identified two main discourses on how the debaters viewed irregular migrants. The first perspective viewed irregular migrants as a threat to Swedish society and as political enemies, whereas the second viewed them as victims. These two differences affected how the motion was constructed. Furthermore, the debaters were constructed as political leaders and enemies. In conclusion, the motion was analyzed as part of a security discourse and irregular migrants were constructed as a social problem and a security issue.

Key words: irregular migration, integration, Swedish news press, social problem, securization

Innehållsförteckning

Abstract.....	2
Innehållsförteckning	3
1 Inledning	4
1.1 Problemformulering.....	4
1.2 Syfte och frågeställningar	5
1.3 Bakgrund.....	6
1.4 Begrepp.....	7
2 Tidigare forskning	8
2.1 Irreguljära migranter.....	8
2.2 Vi och dom	9
2.3 Migration som ett socialt problem.....	10
2.4 Säkerhetspolitik kopplat till migration	11
3 Teori.....	12
3.1 Det politiska spektaklet.....	13
3.2 Säkerhetsiseringsteori.....	16
4 Metod och material	18
4.1 Kvalitativ metod	18
4.2 Källkritik.....	18
4.3 Urval	19
4.4 Tematisk analys	21
4.5 Förståelse	22
4.6 Etik.....	23
4.7 Tillförlitlighet	24
4.8 Arbetsfördelning.....	25
5 Analys.....	26
5.1 Debattörer	26
5.2 Lagförslaget	29
5.3 De Andra.....	35
6 Avslutande diskussion	44
Referenslista	46
Bilaga 1	52

1 Inledning

1.1 Problemformulering

Integration och migration har enligt svenskar blivit allt viktigare samhällsfrågor på senare år (Bergström et.al., 2015, s. 20). Diskursen kring migration i Sverige har förändrats genom åren. Under decennier var den övervägande synen på migration och asylsökande positiv då migranter ansågs bidra till den svenska ekonomin och samhället. Under 2010-talet fick diskussionen kring migration en hårdare ton och “flyktingkrisen” 2015 har blivit ett verktyg inom politiken vid framställandet av migration som negativt för den svenska välfärden (Schierup, Neergaard & Ålund, 2017, s. 18).

Det går att se effekter av denna diskurs inom migrationspolitiken. För att göra Sverige mindre tilltalande som asylland i samband med “flyktingkrisen” 2015 införde Regeringen tillfälligt lag (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige, en lag som 2021 blev ett permanent inslag i utlänningslagen. Denna lag tillsammans med andra migrationspolitiska förändringar beräknas ha gjort att antalet irreguljära migranter i Sverige har ökat då det är strängare krav för att beviljas uppehållstillstånd (Motion 2020/21:306, s 10).

Kort efter riksdagsvalet 2022 introducerade de vinnande samarbetspartierna Moderaterna, Sverigedemokraterna, Liberalerna och Kristdemokraterna “Tidöavtalet - överenskommelse för Sverige” (2022). I Tidöavtalet presenterades ett lagförslag som innebär att anställda på myndigheter vid kontakt med personer som befinner sig i Sverige med en irreguljär migrationsstatus ska vara skyldiga att informera Polismyndigheten och Migrationsverket om detta. Lagförslaget syftar enligt Tidöavtalet till att göra det svårare att leva i Sverige om en saknar uppehållstillstånd (ibid).

Lagförslaget innebär ett krav för yrkesverksamma inom välfärden att anmäla till Polismyndigheten och Migrationsverket vid kontakt med irreguljära migranter, vilket inte är ett nytt fenomen i Europa då Tyskland sedan 2003 har en sådan lag (Bruzelius, Ratzmann & Reiss, 2023). Det finns även i Sverige en redan befintlig lag i Utlänningslagen kap 17 §1 (SFS 2014:655) som handlar om att Socialnämnden vid begäran av till exempel Polismyndigheten eller Migrationsverket ska delge personliga uppgifter om en utländsk person om uppgifterna behövs för att exempelvis avgöra ett ärende gällande uppehållstillstånd.

Trots att lagförslaget inte skulle vara ett nytt fenomen inom varken Sverige eller Europa har lagförslaget väckt starka känslor hos bland annat yrkesverksamma inom offentliga myndigheter och det har skett protester mot lagförslaget i flera svenska städer. I flera tidningar har det publicerats ledare och debattartiklar som kritiserar lagförslaget och Tidöavtalet. Av andra debattörer har lagförslaget hyllats och beskrivits som en form av säkerhetsåtgärd (Aftonbladet, 2023; Dagens Nyheter, 2023).

Vi är intresserade av att undersöka hur irreguljära migranter konstrueras som ett socialt problem i debatten kring lagförslaget i svensk nyhetspress, eftersom nyhetsmedier ger vägledning till människor gällande vad som är viktiga samhällsproblem och bidrar till konstruktionen av sociala problem (Edelman, 1988, s. 90). Dessutom har digitaliseringen lett till att ledarsidorna har fått en större spridning och opinionsmaterial tillhör de mest delade på sociala medier (Wadbring & Ödmark, 2014, s. 41).

En anledning till att studera åsiktsbildande texter kring invandrings- och integrationsfrågor om irreguljära migranter är att det finns goda skäl att anta att dessa påverkar den politiska debatten (Bolin, Hinnfors & Strömbäck, 2016, s. 193). Det finns även skäl att undersöka om det finns meningsskiljaktigheter i debatten och hur dessa är utformade samt är med och konstruerar uppfattningen av lagförslaget, debattörerna och irreguljära migranter.

Vidare är det av intresse att undersöka om debatten konstruerar irreguljär migration som ett socialt problem eller om det inte längre ses som ett socialt problem utan istället ett säkerhetsproblem. Detta är således även en analys av det sociala arbetets gränser. Vad innefattar socialt arbete egentligen och hur långt sträcker sig en socialarbetares arbetsuppgifter?

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna kandidatuppsats är att undersöka hur irreguljär migration konstrueras som ett socialt problem i svensk nyhetspress i debatten om lagförslaget. Vi vill även se hur sättet att prata om migration kan kopplas till säkerhet och uppmärksamma strukturerna som möjliggör konstruerandet av företeelser som säkerhetshot. För att besvara syftet med denna studie ställs följande frågor:

- Hur konstrueras debattörerna i debatten om lagförslaget?
- Hur konstrueras lagförslaget?

- Hur konstrueras irreguljära migranter som ett socialt problem och säkerhetshot genom debatten om lagförslaget?

1.3 Bakgrund

I “Tidöavtalet - överenskommelse för Sverige” (2022) presenteras reformförslag för mandatperioden 2022–2026 som enligt de vinnande samarbetspartierna Moderaterna, Sverigedemokraterna, Liberalerna och Kristdemokraterna är lösningen på några av Sveriges största samhällsproblem. “Tidöavtalet” (2022) är ett cirka 60 sidor långt dokument och innehåller sju stycken avsnitt. Under avsnittet “Migration och integration” och rubriken “Utökat arbete och förstärkta möjligheter till inre utlänningskontroller och effektivt verkställighetsarbete” i Tidöavtalet finns lagförslaget som handlar om att anställda på myndigheter vid kontakt med personer som befinner sig i Sverige med en osäker migrationsstatus ska vara skyldiga att informera polisen och Migrationsverket om detta.

I Tidöavtalet (2022) står det att en “anmälningsplikt” potentiellt kan komma att strida mot ömmande värden som till exempel finns inom sjukvården och att undantag från lagförslaget därför kommer att behöva utredas. Liberalernas partiledare Johan Pehrson har uppgett att han utgår ifrån att vissa yrkesgrupper kommer att undantas från lagförslaget (Svahn, 2023), men i utredningen har ingen verksamhet på förhand undantagits. Utredningstiden har förlängts och ska redovisas 30 september 2024 (Regeringskansliet, 2023d).

Lagförslaget är ett av flera andra förslag på åtstramningar inom den svenska migrationspolitiken som kommer att beslutas om under 2024. Under 2024 förväntas riksdagen rösta om ett förslag från en statlig utredning om att preskriptionstiden för ett beslut om utvisning ska förlängas till att gälla i fem år och gälla så länge personen är kvar i Sverige (Regeringskansliet, 2024). Ytterligare två lagförslag som presenterats är att regeringen ska ha möjlighet att förbjuda transporter av personer som saknar giltiga identitetshandlingar (Regeringskansliet, 2023c) samt att regeringen vill införa särskilda mottagningscenter för asylsökande och därmed begränsa möjligheten för asylsökande att välja sitt eget boende (Sveriges riksdag, 2023). En utredning för skärpta krav av svenskt medborgarskap pågår (Regeringskansliet, 2023b), och Migrationsverket ska enligt ett regleringsbrev för 2024 fortsätta arbete med att öka återvändandet, prioritera återkallelse av uppehållstillstånd samt förbättra ID-arbetet (Regeringskansliet, 2023a).

Juli 2013 trädde nya lagar kraft som innebär att irreguljära migranter har rätt till subventionerad vård i den utsträckning som asylsökande i Sverige har samt att barn med irreguljär migrationsstatus har laglig rätt att gå i skola, dock omfattas de inte av skolplikten. Skolan och socialtjänsten har sedan dess ingen underrättelseskyldighet till polisen vid kontakt med irreguljära migranter (Migrationsinfo, 2020). SKR:s (2023) ordförande Anders Henrikson menar att lagförslaget riskerar att motsäga andra redan befintliga lagar, som till exempel Barnkonventionen där det står att varje barn har rätt till en utbildning eller bestämmelser i hälso- och sjukvårdslagen om att vård ska ges med respekt för alla människors lika värde (ibid).

Ett verktyg som används inom länder för att reglera och kontrollera migrationen är genom att begränsa människor som saknar uppehållstillstånd eller arbetstillstånd tillgång till välfärden. Genom åren har yrkesverksamma inom välfärden i olika europeiska länder involverats i arbetet att fastställa om en person som ansöker om tjänster inom välfärden har ett aktivt uppehållstillstånd samt att meddela migrationsmyndigheter om personen inte har det. Välfärdsaktörer kan vara delaktiga i indirekt eller direkt migrationskontroll. Att som yrkesverksam krävas att anmäla klienter med irreguljära migranter till migrationsmyndigheter är att vara direkt involverad i migrationskontroll och kan ses som en form av ställföreträdarskap (Bruzelius, Ratzmann & Reiss, 2023).

I det empiriska materialet som analyseras så används olika benämningar av lagförslaget; anmälningsplikt, informationsplikt och angiverilag. Fram till analysavsnittet har vi valt att benämna det som lagförslaget för att det ska vara så neutralt som möjligt. Därefter kommer vi använda debattörens benämning.

1.4 Begrepp

Begreppsförtydning: irreguljära migranter/papperslösa

Migranter som saknar uppehållstillstånd i Sverige brukar i vardagligt tal kallas för *papperslösa personer* eller *illegala invandrare*. Istället för att använda illegal menar Khalid (2015, s. 54) att ordet *irreguljär* bättre beskriver personernas situation. Ordet illegal avhumaniserar människorna i denna situation då en människa inte kan vara illegal; en person har rättigheter bortsett från sin juridiska status (ibid). Dessutom är termen illegal synonymt

med kriminalitet vilket kan resultera i felaktiga associationer mellan migration och kriminalitet (ibid; Migrationsinfo, 2020), och Europaparlamentet uppmanar därför medlemsländerna att använda begrepp som irreguljär migrant eller papperslös (Migrationsinfo, 2020).

I denna uppsats har vi därför valt att använda oss av begreppet irreguljära migranter för att beskriva personer med denna migrationsstatus. I medier och i vanligt tal brukar dessa personer med denna migrationsstatus vanligen benämnas som *papperslösa* och det skulle därför kunna tänkas vara passande att använda denna i vår forskning. Vi menar dock att begreppet papperslös inte omfattar alla de personer som har denna juridiska status och att begreppet därför är för tvetydigt. Khalid (2015, s. 55) menar att begreppet papperslös endast beskriver de personer som inte har dokument (exempelvis pass, visum eller arbetstillstånd) vilket utesluter de personer som faktiskt är kända av myndigheter och har dokument.

2 Tidigare forskning

I detta avsnitt presenterar vi tidigare forskning inom migration. Det finns många inriktningar inom forskning av migration och vi har därför valt ut fyra centrala teman som är särskilt relevant för vårt forskningsområde; irreguljära migranter, "vi och dom", hur migration konstrueras som ett socialt problem samt säkerhetspolitik kopplat till migration. Inom ramen för dessa har vi valt de bidrag som framstår som särskilt relevanta inom respektive tema.

2.1 Irreguljära migranter

Forskaren Khalid Koser (2015, s. 1f) förklarar att det finns fler internationella migranter idag än någonsin tidigare och antalet beräknas öka inom den närmaste framtiden. Migration är sammankopplat med viktiga globala frågor, såsom utveckling och mänskliga rättigheter och har historiskt sett legat till grund för ekonomisk tillväxt och nationsskapande. Samtidigt presenterar migration betydande utmaningar där en del migranter utnyttjas och berövas sina mänskliga rättigheter, och integrationen i ankomstlandet kan vara svår. Under de senaste tre århundradena kan flera stora migrationshändelser urskiljas, där den mest framträdande händelsen var transportereringen av slavar under 1700- och 1800-talet där omkring 12 miljoner människor tvingades från sina hem i främst västra Afrika till Amerika (ibid).

En politisk effekt av migration är en växande anti-migrantextremism och politiska rörelser mot migration har utvecklats i större delen av Europa under det senaste decenniet.

Högerpartier har bidragit med ett motstånd mot migranter inom politiken menar en del forskare, och framgången för partier med en negativ inställning till migration är en viktig orsak till att migration har fått större plats på den politiska agendan (Koser, 2015, s. 99f).

Koser (ibid, s. 16f) menar att det vanligen finns tre stycken sätt som migranter kategoriseras genom. Den första distinktionen handlar om att migrationen görs "frivilligt" eller på grund av "tvång". Det handlar om personer som behöver fly på grund av förföljelse, konflikt, naturkatastrof eller andra miljöproblem. Dessa personer beskrivs vanligen som *flyktingar*. Den andra distinktionen görs vanligen mellan människor som behöver flytta på grund av ekonomiska skäl eller för politiska skäl. Om en person flyttar på grund av politiska anledningar benämns dessa för flyktingar och om det sker på grund av ekonomiska skäl kallas det oftast för arbetskraftsinvandrare. Dessa personer tillhörande den senare kategorin handlar om personer som migrerar för att hitta jobb eller bättre jobbmöjligheter. I denna distinktion finns det även personer som flyttar på grund av sociala skäl. Det kan exempelvis handla om giftermål eller kvinnor och barn som flyttar med sina män som hittar jobb utomlands. Den sista kategoriseringen handlar om "legala" och "illegala" migranter och handlar alltså om den legala statusen i det nya landet. Detta handlar om personer som antingen kommit till ett land utan dokument eller med förfalskade dokument eller personer som flyttat lagligt men efter avslag eller utgående visum fortsatt bor kvar i landet. Viktigt att poängtera är att kategorier förenklar verkligheten. Dessa kategorier överlappar varandra och exempelvis kan en person behöva flytta av ekonomiska skäl då personen blivit av med sitt jobb på grund av etnicitet eller sexualitet. De skulle då även kunna förstås som politiska migranter (ibid).

2.2 Vi och dom

Inom ramen för migration är det relevant att se hur skapandet av vi-dom konstruerats.

Forskaren Stuart Hall (1997, s. 256ff) analyserar skapandet av "den Andra" i mediasammanhang, där medier genom sin framställning av *den Andra*, bidrar till rasistiska ideologier genom att utgå från vita européer som norm. Detta sker genom generaliseringar och antaganden som medierna använder, vilket leder till en acceptans av rasistiska uttryck. Hall (1990, s. 43) identifierar två former av rasism i medietexter: explicit rasism, ofta förekommande i högerpopulistiska publikationer, och den mer dolda formen, "inferential racism", som är vanligare och därmed potentiellt mer skadlig. Hall och andra forskare, som

Teun A. van Dijk (1991, s. 25ff), belyser hur etniska minoriteter ofta beskrivs som annorlunda i medier, vilket kan befästa en form av rasism. Denna "moderniserade rasism" fokuserar mer på kulturella och identitetsmässiga skillnader än på "ras" per se, men fortsätter ändå att reproducera maktskillnaderna som rasideologier konstruerat. Van Dijk (1991, 30ff) understryker att representationen i media och andra samhällseliter fortfarande domineras av den vita majoriteten, vilket påverkar hur etniska minoriteter framställs.

Gränsdragningen mellan *vi* och *dom* påverkar även meningsskapandet kring migration och "invandrare/migranter" i dagens Sverige där "svenskar" och "invandrare" framställs som motsatta grupper menar forskarna Amin, Dahlstedt & Lindberg (2002, s. 8f). Invandrare, med särskild betoning på invandrargrupper som inte kommer från västerländska länder, tillskrivs ofta ett annat tankesystem, annan kultur, andra könsroller och andra sociala koder är "svenskar". I media konstrueras stereotyper av till exempel muslimska män som reaktionära, icke jämställda och kvinnofientliga (Mc Echrane & Faye, 2001, s. 155ff). Män som invandrat till Sverige konstrueras exempelvis även som att de har en patriarkal kultur och invandrade kvinnor antas vara offer, ofta utan någon egen agens. Genom att konstruera och tillskriva gruppen dessa egenskaper, skapas också en bild av vad "svenskar" är för något; jämställda och demokratiska. Genom denna dialektik (motsatsgrupper) konstrueras Sverige som ett demokratiskt och jämlikt samhälle (Amin, Dahlstedt & Lindberg, 2002; Mc Echrane & Faye, 2001).

Sammanfattningsvis behandlar dessa teorier om representation, rasism och medias påverkan på samhällets syn på etnicitet och kultur, en komplex process där språk och maktstrukturer spelar en avgörande roll för hur vi förstår och interagerar med världen omkring oss.

2.3 Migration som ett socialt problem

Vidare har migration kommit att konstrueras som ett socialt problem i flera europeiska länder. James Pattison (2022) har gjort en etnografisk multimetodstudie som undersöker hur de lokala myndigheterna och invånarna i en mindre ort i England under 2016–2017 konstruerar migration som ett socialt problem. Det framkommer att konstruktionen av migration som ett socialt problem är förankrat i en ekonomisk kontext och resultatet av ekonomiska nedskärningar och omstruktureringar samt avindustrialisering. Migranter och migration konstrueras som ett hot med hjälp av begreppet resiliens, alltså att migration är något som invånarna i staden måste vara motståndskraftiga mot. Det gick även att se att konstruerandet

av migration som ett hot gjordes med hjälp av siffror och ett resonerande kring att det är “för många” migranter än vad staden kan ta emot (ibid).

I en svensk kontext kunde forskaren Jessica H Jönsson (2014) urskilja två olika sätt att prata om irreguljära migranter bland socialarbetare och frivillighetsorganisationer i sin intervjustudie. Dessa var en “offer”-diskurs och en “illegal”-diskurs. “Offer”-diskursen användes i huvudsak när respondenterna pratade om irreguljära kvinnor och barn som de menar förtjänar hjälp från “oss”, medan den “illegala”-diskursen främst användes kring irreguljära män som de menar bär ansvaret över sin egna och familjens “illegala” position i Sverige.

Vidare har Michal Kryzanowski (2018, s. 112f) i en studie undersökt hur den politiska diskursen i Sverige 2015-2016 både använde humanitära och nationalistiska argument för att legitimera de insatser och begränsningar som utfördes i mottagandet av människor på flykt. Studien visar att frågan kring migration i större utsträckning än tidigare har blivit ett mål för politiskt agerande. Kryzanowski (ibid) menar att politiseringen av migration har utvecklats genom policy-skapande och genom den offentliga debatten. Studien visar att den politiska diskursen kring migration handlar mer om vilka beslut som bör fattas och vilka lagar som bör stiftas än människorna som direkt blir påverkade av dessa beslut och lagar.

2.4 Säkerhetspolitik kopplat till migration

Migration har genom åren kommit att bli en del av säkerhetspolitiken vilket är något Vanessa Barker kommer fram till i sin studie av de nordiska välfärdsstaternas agerande kring migration. Genom att studera policyförändringar, politiska diskussioner och samhällsliga attityder undersöker Vanessa Barker (2018) hur de nordiska välfärdsstaterna, som är kända för sin inkluderande välfärd och höga nivåer av jämlikhet, behandlar frågor om gränskontroll och nationalism. Barker (ibid) menar att det finns en växande tendens i de nordiska välfärdsstaterna att bygga murar, både metaforiskt och bokstavligt talat, för att skydda den nationella identiteten och välfärdsstatens resurser mot det som uppfattas som ett yttre hot, vilket är en motsats till den öppenheten nordiska länder vanligtvis förknippas med. Vidare menar Barker (ibid) att det sker en kriminalisering av migranter i välfärdsstaterna. Detta sker därför att de som befinner sig “innanför” välfärdsstaten i en upplevd kris först försöker skydda den sociala tryggheten som detta “innanförskapet” innebär, vilket leder till en ökad utsatthet och otrygghet för de som lever “utanför”.

Forskaren Jef Huysman (2000) menar också att migration har utvecklats till en säkerhetsfråga i Västeuropa, där integrationsprocessen är en del av den utvecklingen. Huysmans (ibid) menar att den politiska konstruktionen av migration har kommit att handla om dess destabiliserande effekt på integration och farorna för samhällets allmänna ordning som detta innebär. Schengenavtalen och Dublinkonventionen påvisar att integrationsprocessen i Europa är en del av utvecklingen av restriktiv migrationspolitik och konstruktionen av migration som en säkerhetsfråga. Huysmans (ibid) menar att den politiska processen av att sammanlänka migration och kriminalitet sker genom en politisering där migranter och asylsökande konstrueras som en utmaning för bevarandet av den nationella identiteten och välfärden. Att konstruera migration som en säkerhetsfråga är sammankopplat med den politiska processen där myndigheter och politiska aktörer diskuterar och beslutar om villkoren för ett legitimt medlemskap i västeuropeiska samhällen (ibid).

Avslutningsvis vill vi presentera Shahram Khosravi (2009) etnografiska studie där han studerar kriminalisering av asylsökande i Sverige. Av studien framgår att inspärningen och utvisningar av flyktingar blir en fråga om nationell säkerhet och genom detta kriminaliseras migranter. Samtidigt rationaliseras och humaniseras teknikerna som används mot samma flyktingar genom att till exempel övertala flyktingar att medverka till sin utvisning "frivilligt" i "sociala samtal". Detta leder till att "valet" och konsekvenserna av valet hamnar på flyktingarna i stället för de som övertalar (ibid).

3 Teori

Nedan presenteras våra teoretiska utgångspunkter i analysen av vårt empiriska material vilket är Edelmans (1988) teori om konstruktioner inom media och Buzan, Wæver & de Wildes (1998) teori om säkerhetisering. De teorier vi valt att använda oss av kommer från det kunskapsteoretiska perspektivet konstruktivism. Detta perspektiv menar att kunskap är socialt skapad eller konstruerad. Ingenting har en fast egen betydelse, utan det är vi människor som socialt konstruerar meningen. Kunskapen reproduceras ständigt av olika sociala aktörer och skapar strömningar av idéer och företeelser (Hall 1997, s. 25). Våra uppfattningar skapas alltså i samband med andra människor och vår sociala miljö. Denna synpunkt innebär inte att den materiella världen för den saken förnekas, men betonar att det inte är den som skapar självaste meningen. Enligt detta perspektiv består världen i dess konstruktion av olika

symboler. Dessa symboler står för olika saker och tolkas av människor olika beroende på sin kunskap som den tagit in från sitt sociala sammanhang (ibid).

Stuart Hall (1997, s. 1) är en framstående konstruktivistisk forskare som kopplar samman hur mening, språk och kultur i hans teorier om representation där han introducerar två perspektiv för att djupare utforska hur vi skapar mening: det semiotiska perspektivet och det maktanalytiska/politiska perspektivet. Representation handlar om att använda språk för att representera världen meningsfullt till andra människor och är en grundläggande del av den process genom vilken mening skapas och utbyts mellan medlemmar i en kultur. Denna process är central för hur mening skapas och delas inom en kultur. Representation innebär att återskapa eller beskriva något så att det framkallar bilder i vårt sinne, vilket är en komplex process där språket spelar en nyckelroll för att koppla samman begrepp och deras betydelse (Hall, 1997, s. 1ff, 13ff). Hall (ibid, s. 256ff) gör en analys av ras där konstruktionen av rasskillnader förstås som kulturella och inte biologiska. Han beskriver skapandet av "den Andra" i kultur och media och analyserar hur detta hänger ihop.

För att analysera hur medier är med och bidrar till konstitueringen av politik och sociala problem använder vi oss av den konstruktivistiska forskaren Murray Edelmans (1988) teori. Edelman kopplar samman hur media hör ihop med politiken och samhället i övrigt i sin teori om det politiska spektaklet vilket kommer att beskrivas närmare i följande avsnitt. Det teoretiska ramverket i denna uppsats bygger till stor utsträckning på Edelmans teorier kring sociala problem. Detta valet är gjort då Edelman är en av de främsta teoretikerna inom problemorienterad teori. Vi kompletterar Edelmans teori med Buzan, Wæver & de Wildes (1998) konstruktivistiska teori om säkerhetisering, vilket handlar om internationella relationer och säkerhetsfrågor. Detta görs för att fylla ut de luckor i Edelmans teori kring hur sociala problem kan konstrueras som kriser. Detta för att kunna förstå hur kriser, som annars förstås som sociala problem, kan konstrueras som säkerhetshot, vilket Edelman inte har tydligt teoretiskt ramverk för.

3.1 Det politiska spektaklet

Med utgångspunkt i att förståelsen av världen konstrueras av människor själva, teoretiserar statsvetaren Murray Edelman (1988) kring vad han kallar det politiska spektaklet; det som iscensätts av politiker och förs vidare via media. Det politiska spektaklet är alltså en social konstruktion skapad av nyheter och media.

Media - Språk och politisk symbol

En viktig del av det politiska spektaklet menar Edelman (1988, s. 8) är politiska symboler, dessa är enheter som bär på flera olika, ofta motstridiga, innebörder och som får olika mening beroende på den sociala kontexten samt vem som gör tolkningen. Språk eller ikoner är exempel på symboler, och de representerar något mer än vad de är. Till exempel kan en flagga för någon vara en tygbit, medan den för någon annan symboliserar ett land som en person vuxit upp i och att flaggan därför framkallar nostalgi. Det är alltså individer eller grupper som ger symbolerna dess betydelse. Till exempel kan alla vara överens om vad som faktiskt observerades, men bakgrunden till det, motiven eller konsekvenserna som blir förstås olika beroende på person. Men när symboler länkas ihop blir mångsidigheten något mer entydig då ambitionen är att det ska bli entydigt (ibid).

De som tar del av nyhetsrapportering får ta del av detta politiska spektakel. Något Edelman (1985, s. 116) menar är en form av social kontroll, främst skapad av symboler. Dessa symboler menar Edelman (ibid) har en inverkan på publikens handlande och föreställningar. Genom dessa symboler skapar och upprepar nyheterna konstruktioner och förmedlar budskap som påverkar de olika sociala konstruktionerna som har inflytande på allmänheten, akademiker och journalister. Dessa sociala verkligheter och budskap skapar en diskurs, alltså en rådande sanning om samhällets generella föreställningar om särskilda fenomen. En diskurs skapar därmed inget mångsidigt sätt att betrakta ett problem och det gör att det är svårt att utmana den bilden, vilket i sin tur kan utgöra ett hinder i det demokratiska samtalet (Edelman, 1988, s. 1ff).

Edelman (1988, s. 90ff, 100) menar vidare att media spelar en stor roll i samhället som förmedlare av kunskap och nyheter till befolkningen och de stimulerar konstruktionen av det politiska spektaklet. Media bestämmer vad som ska uppmärksammas, på vilket sätt det ska skrivas om och vilka som anses vara trovärdiga källor med ambitionen att fånga läsarnas intresse. Enligt Edelman (ibid) upprätthåller även media diskurser och konstruktioner utifrån deras ideologiska perspektiv.

Ideologi

Politik handlar enligt Edelman (1988, s. 12) om att formulera mål, vilket främst innebär att identifiera problem och att finna lösningar. Beskrivningen av ett problem och vilka lösningar

som rättfärdigas påverkar i sin tur också framtida politiska åtgärder. Sociala problem blir existerande när de träder in i en politisk diskurs och förstås som en förstärkning och förlängning av ideologier. Problemen signalerar vilka som är tillräckliga och vilka som är otillräckliga, vilka handlingar som blir belönade och vilka som blir straffade. Det som anses vara problemets orsaker rationaliserar ett handlingsätt och speglar en ideologi, oavsett om orsakerna ses som fattigdom, för höga skatter, invandring eller kapitalism. Detta knyter samman problem, ideologi och lösning på problemet. En policy eller lagförslag, är därmed inte en objektiv reaktion på något faktiskt. Istället är det en formulering av ett problem som i kontrast till den härskande ideologin framkallar en respons (ibid, s. 17).

Politisk ledare, politisk fiende och ambivalens

Edelman (1988 s. 12f) menar vidare att de samhälleliga och sociala konstruktionerna ändras beroende på vilka aktörer som har auktoritet, vem som är ledaren, vem som lyder och vem som är fienden. Samhället är uppbyggt av sociala konstruktioner som bestämmer vad som är rätt och fel, samt innehåller konstruktioner där identiteter skapas i förhållande till sin motsats, dialektiskt; exempelvis ledare-följare (ibid).

Politik medför konflikt vilket innebär att det alltid kommer att finnas människor som är i motsättning till varandra, så kallade politiska fiender. Politiska fiender kan till exempel vara någon som har en annan ideologisk utgångspunkt, andra länder eller grupper som är "annorlunda" än sig själv. Inom politik är skapandet av fiender ständigt närvarande eftersom det är nära kopplat till ledarskap och skapandet av den egna identiteten. Kategorisering är en del av skapandet av politiska fiender, där grupper som är olik den gruppen en själv anser sig tillhöra i många fall utvecklas till den politiska fienden. Politiska fiender är naturligt inom politiken och är ett hjälpmedel för det politiska spektaklet att skapa till exempel rädsla eller hopp bland människor. Fienden tillskrivs inneboende negativa egenskaper, som ond och omoralisk, vilket innebär att de oavsett vad de väljer att göra fortsatt ses som en fiende. Grupper som tidigare utmålats som politiska fiender, exempelvis judarna under andra världskriget, var egentligen inte onda, men deras tillskrivna negativa egenskaper tjänade ett syfte för deras motståndare. Språket inom politik framkallar ofta en bild av vissa grupper som hotfulla eller elaka, trots att forskning och historia visar att de snarare är syndabockar än fiender (Edelman, 1988, s 66f, s. 82).

Edelman (1988, s. 71) menar vidare att enskilda individers politiska fiender ofta står i konflikt

med andra konkurrerande uppfattningar om fienden som finns inom individen. Politiker växlar mellan att prata om den politiska fienden som fiende eller som välvillig beroende på kontexten. Detta kallas för ambivalens som används inom politiken för den egen politiska vinningen (ibid).

3.2 Säkerhetiseringsteori

Buzan, Wæver & de Wilde (1998) presenterar en modell kring säkerhetisering, vilket handlar om säkerhet inom politiken. I teorin sorteras frågor inom politiken in i tre huvudgrupper: icke-politiserade, politiserade och säkerhetiserade. Icke-politiserade frågor är de som inte fångar politikens intresse och därför inte hanteras politiskt. Politiserade frågor, å andra sidan, är de som engagerar den offentliga debatten och kräver politiska beslut samt tilldelning av resurser (ibid).

Frågor som betraktas som säkerhetiserade framställs som existentiella hot, vilket legitimerar åtgärder utanför den vanliga politiska processen på grund av behovet av omedelbara insatser. Dessa benämns som osedvanliga åtgärder (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, s. 23f). Även om denna indelning visar på hur en fråga kan utvecklas från att vara politisk till att bli säkerhetiserad och ofta kopplas till staten på grund av dess roll i politiseringen, påpekar Buzan, Wæver & de Wilde (ibid) att säkerhetisering inte alltid är en process som måste gå igenom staten.

Existentiell hot och referensobjekt

För att en fråga ska kunna bli säkerhetiserad krävs alltså att det presenteras som ett existentiellt hot. Det, vars existens anses vara hotad, kallas för ett referensobjekt. Ett referensobjekt med större chans att framgångsrikt säkerhetiseras, representerar ofta ett bredare, inte för abstrakt kollektiv, som en stat eller nation (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, s. 36).

Genom att betrakta något som ett säkerhetshot, innebär det vanligen att bortse från vanliga politiska processer och avvägningar, eftersom fenomenet ses som ett så pass allvarligt hot mot existensen, att de vanliga processerna kan verka irrelevanta om inte hotet hanteras omgående. Detta innebär dock inte att andra politiska frågor helt ignoreras eller saknar plats i politiska diskussioner; även under kriser som krig kan frågor som skatter, inflation, arbetslöshet och miljö fortfarande dominera samhällsdebatten, ofta som en direkt effekt av säkerhetshotet

självt. Vidare har vissa typer av säkerhetshot, såsom förorenat vatten, en högre sannolikhet att accepteras som hot på grund av en redan etablerad uppfattning om dess farlighet (Buzan, Wæver & de Wilde, s. 33, 36f).

Säkerhetisering och osedvanliga åtgärder

I enlighet med teorin om säkerhetisering, som har sina rötter i socialkonstruktivism, betraktas säkerhetshot inte som objektiva fakta utan som konstruktioner. Buzan, Wæver & de Wilde (1998, s. 25) beskriver detta fenomen som en "självrefererande praktik" där något framställs som ett säkerhetshot genom att det konstrueras på detta vis. Alla försök till att framställa något som ett säkerhetshot leder dock inte till att det blir säkerhetiserat, eftersom en sådan konstruktion i sig inte automatiskt resulterar i politiska åtgärder eller leder till osedvanliga åtgärder. Dessa försök till att säkerhetsisera kallas för säkerhetsförsök, och innebär att aktörer inom den politiska sfären/diskursen framställer något som ett säkerhetshot. Denna process är inte begränsad till individer med auktoritet; teoretiskt sett kan vem som helst göra ett försök till säkerhetisering. Skillnaden mellan ett försök och en framgångsrik säkerhetisering är att målgruppen accepterar försöket (ibid).

För att ett säkerhetshot ska betraktas som legitimt måste det framställas som ett existentiellt hot mot något viktigt, vilket innebär att det ses som viktigare än andra politiska frågor. Därtill spelar villkoren för hur försöket framförs, en avgörande roll för att öka sannolikheten för acceptans från målgruppen. Buzan, Wæver & de Wilde (1998, s. 32) delar in dessa villkor i två kategorier: interna, som innefattar språkliga och grammatiska aspekter samt huruvida försöket följer etablerade normer och säkerhetsdiskurser. De externa inkluderar istället kontextuella och sociala faktorer såsom aktörens sociala status och det sammanhang i vilket försöket framförs (ibid).

Sammanfattningsvis är en framgångsrik säkerhetisering beroende av att publiken accepterar den politiska frågan och att denna därmed erkänns som ett säkerhetshot. Detta kräver inte nödvändigtvis att åtgärder genomförs omedelbart, men att det skapas en grund för att legitimera nödvändiga, osedvanliga åtgärder.

Sammanfattning

Med hjälp av teorierna presenterat ovan ämnar vi till att synliggöra och dekonstruera lagförslaget, debattörerna och konstrueringen av irreguljära migranter. Genom att förstå dessa

som en del av en problem- och säkerhetsrepresentation likt de presenterade teorierna ämnar vi att bidra till att dekonstruera dessa representationer för att på så sätt synliggöra strukturer som ligger bakom dessa konstruktioner.

4 Metod och material

4.1 Kvalitativ metod

Vi har valt att använda oss av en kvalitativ metod. Kvalitativ forskning syftar till att förstå den sociala verkligheten och det som sker inom den, på det sätt som människor som lever i den sociala verkligheten uppfattar den. Jämfört med kvantitativ forskning är forskare inom kvalitativ forskning mer benägna att göra detaljerade beskrivningar av den sociala kontexten som studeras. Anledningen till detta är att kvalitativa forskare vill visa att en kontextuell förståelse är av vikt för att kunna förstå det sociala beteendet. För att förstå beteendet, behöver hänsyn tas till den sociala verkligheten (Bryman, 2018, s. 477f).

Vi har valt att göra en textanalys. Att undersöka texter är vanligt inom samhällsvetenskaplig forskning av flera anledningar, bland annat för att texter påverkar människors föreställningar om varandra och samhället. Genom att studera texter analyserar vi även hur texter bidrar med att framställa och upprätthålla identiteter hos grupper av människor samt hur texter kan ge uttryck för normativa föreställningar i samhället (Boréus, 2022, s. 181f).

4.2 Källkritik

I detta avsnitt om källkritik kommer vi att resonera kring vårt empiriska material som vår analys har sin grund i. Materialet består av 50 stycken ledare, debattartiklar, opinioner samt insändare, vilket vi har valt att benämna som åsiktsbildande texter i denna studie. De åsiktsbildande texterna är publicerade i svensk nyhetspress skrivna av ledarskribenter och skribenter som representerar sitt politiska parti. De åsiktsbildande texterna är bland annat publicerade i de fyra största svenska dagstidningarna: Dagens Nyheter, Aftonbladet, Expressen och Svenska Dagbladet, utöver det har vi använt oss av texter publicerade i lokala tidningar från flera svenska städer och mindre tidningar som endast finns online. Vi har valt att använda oss av en stor variation tidningar för att vårt material ska presentera de många olika sätten att resonera kring och argumentera för/emot lagförslaget.

Vid användandet av medieprodukter i en analys kan det vara svårt att få information om personen bakom artikeln och det kan därför vara svårt att ta ställning till huruvida artikeln är trovärdig. Ett undantag från detta är ledare (Bryman, 2018, s. 668), då ledarredaktioner tenderar att utgå ifrån tidningens politiska position på vänster-högerskalan (Bolin, Hinnfors & Strömbäck, 2016, s. 207). Detta innebär att skribenten representerar tidningens politiska färgning. Vi har ledarskribenter som representerar tidningarna Barometern (moderat), Nya Wermlands-tidningen (konservativ), Smålandsposten (moderat), Göteborgsposten (oberoende liberal), Aftonbladet (oberoende socialdemokratisk), Norra Skåne (centerpartistisk), Sydsvenskan (oberoende liberal), Expressen (obunden liberal), Kristianstadsbladet (liberal), Svenska Dagbladet (obunden moderat) och Arbetet (socialdemokratisk). Vi har utgått från att ledarskribenterna representerar tidningarnas politiska färgning. I debattartiklar, opinioner och insändare utgår skribenten inte från tidningens politiska färgning, även om tidningen självklart väljer vad som ska publiceras. För att vi skulle ha information om skribenten och dess trovärdighet valde vi att avgränsa de övriga åsiktsbildande texterna till att vara skrivna av personer som representerar sitt politiska parti. Det möjliggör för oss att kunna avgöra skribentens agenda och textens autenticitet, vilket inte hade varit möjligt vid användandet av åsiktsbildande texter skrivna av privatpersoner.

De 50 åsiktsbildande texterna vårt material består av är av olika genrer. En del är ledare, andra är debattartiklar, opinioner och insändare. Vi har valt att ha flera genrer och tidningar för att kunna generera en nyanserad bild av hur lagförslaget, debattörer och irreguljära migranter konstrueras i opinionsbildande journalistik i debatten om lagförslaget. För att göra det menar vi att flera perspektiv och olika konstruktioner behöver redogöras för.

Gemensamt för alla våra åsiktsbildande texter är att de inrymmer politiska budskap. Vår avsikt har varit att vårt material ska bestå av en jämn fördelning av olika ideologiska perspektiv och politiska inriktningar och vi har därför sökt och valt material utifrån den premissen. Vi har genom hela uppsatsprocessen aktivt strävat efter att inte vara partiska vilket vi upplever att vårt val av material visar.

4.3 Urval

Vårt empiriska material består av 50 stycken åsiktsbildande texter skrivna av ledarskribenter och politiska representanter som har publicerats i svensk nyhetspress mellan februari och november 2023 (se bilaga 1). Vid insamlandet av materialet använde vi oss av ett målstyrt

urval vilket innebär att vi har valt de åsiktsbildande texter som är lämpliga i relation till våra aktuella forskningsfrågor. Detta är en form av icke-sannolikhetsbaserat urval som står som motsats till att göra sitt urval slumpmässigt. Det finns olika former av målstyrda urval varav vi har valt att använda oss av ett kriteriestyrt urval som innebär att material som uppfyller särskilda kriterier väljs ut samt en urvalsform som eftersträvar så stor variation som möjligt i materialet (Bryman, 2018, s. 496f).

Vi använde sökmotorerna "Retriever Research" och "Google" vid insamlandet av vårt empiriska material. I och med att vi valde att använda oss av dessa två sökmotorer har vi endast fått tag på åsiktsbildande texter som är publicerade offentligt på nätet, vilket har gjort oss begränsade i att hitta texter som endast publicerats i tryckt press. Våra sökord var: "tidöavtalet debatt", "anmälningsplikt debatt", "anmälningsplikt", "angiverilag debatt", "angiverilag", "informationsplikt debatt". Våra kriterier vid insamlandet av lämpligt material var att det skulle handla om lagförslaget och att det skulle vara en åsiktsbildande text som var publicerad i svensk nyhetspress och att de var relevanta i relation till forskningsfrågorna. Vi eftersträvade variation i materialet och valde därför material som både var positivt inställda och negativt inställda till lagförslaget.

Vårt första urval bestod av 56 stycken åsiktsbildande texter i form av debattartiklar, opinioner, ledare och insändare. Vid bearbetningen av materialet framkom det att vårt material främst bestod av åsiktsbildande texter som var negativt inställda till lagförslaget och vi valde därför att leta efter mer material som hade en positiv inställning. Vi använde sökorden "anmälningsplikten debatt positiv", "anmälningsplikten positiv" och "angiverilag positiv" och samlade in ytterligare åtta stycken åsiktsbildande texter.

Längre fram i processen insåg vi att vi hade en alltför bred variation på debattörerna bakom texterna vilket innebar att det skulle vara svårare för oss att bedöma debattörens agenda och ideologi. Vi bestämde oss för att endast använda ledare och texter som är skrivna av en person som representerar sitt politiska parti, och sorterade därför bort texter skrivna av privatpersoner och personer som representerar sin profession. För att vi skulle få ihop en tillräcklig mängd material till vår analys lade vi även till ytterligare artiklar och vårt material består nu av 50 åsiktsbildande texter. Vi kan inte bedöma skribentens agenda med texten om vi saknar information om personens ideologiska bakgrund, och det är en nödvändighet för att texten ska vara lämplig till vår analys, eftersom vi eftersträvar en variation av politiska utgångspunkter.

Inom kvalitativ forskning är variation och materialet tillförande till analysen viktigare än mängden material (Rennstam & Wästerfors, 2020, s. 246). Vi har därför valt att fokusera på att de åsiktsbildande texterna bidrar till vår analys och att det finns en variation i materialet som gör att vi får med flera perspektiv på lagförslaget. Vi upplever att vi har lyckats med vår målsättning och att vi därmed samlat in en tillräcklig mängd för vår analys.

Lagförslaget är i huvudsak relevant för en kategori migranter - de som saknar uppehållstillstånd - och vi har därför valt att avgränsa forskningsfrågorna till att handla om irreguljära migranter. För att avgränsa studien ytterligare har vi valt att endast använda nationell nyhetsmedia då vi är intresserade av den svenska debatten kring lagförslaget.

4.4 Tematisk analys

Vi har valt att använda oss av en tematisk analys i vår studie då det är en flexibel och enkel analysform som tillför olika analytiska perspektiv vid skapandet av koder och teman.

Tematisk analys, förklarar Braun & Clarke (2006, s. 6, 10), är en metod som används för att identifiera, analysera och skildra teman som finns i sitt insamlade material. Tematisk analys är en metod som organiserar materialet och ger detaljerade beskrivningar av det. Braun & Clarke (ibid) beskriver teman som någonting som är återkommande och/eller säger något om det empiriska datamaterialet samt tar fasta på någonting som är viktigt i relation till forskningsfrågorna. Det finns inga enkla svar kring vad som krävs för att ett tema ska klassas som ett tema i kvalitativ forskning utan det är forskarens uppgift att avgöra. En fördel med tematisk analys är att den inte har sin utgångspunkt i en teori så som exempelvis diskursanalys vilket gör att särskild grundläggande kunskap inte behövs (ibid, s. 4f).

Vi har följt Braun & Clarke (2006, s. 15f) sex steg för en tematisk analys. Vi började med att läsa igenom vårt material en gång för att bekanta oss med det innan vi påbörjade kodningen. Under detta steg började vi tillsammans att diskutera vad som eventuellt skulle kunna bli en kod framöver (ibid).

När vi hade gjort oss bekanta med vårt material var det dags för steg två som handlar om att skapa koder. Braun & Clarke (2006, s. 18) förklarar att koder består av data som forskaren uppfattar som intressant i relation till aktuellt forskningsämne. Kodning handlar om att sortera och kategorisera materialet. Vi läste igenom materialet en andra gång och vi använde oss av

markeringspennor för att stryka över ord, citat eller annat som vi upplevde sade något om materialet vi läste. Vi fick ihop många koder. Därefter skapade vi ett bearbetningsschema där vi sorterade in våra koder för att få en tydlig översikt av materialet.

Steg tre handlar om att skapa potentiella teman utifrån koderna som har identifierats i steg två genom att analysera koderna och se vilka som passar ihop under ett övergripande tema. Vissa koder bildar huvudteman och andra bildar subteman (Braun & Clarke, 2006, s. 19f). Vi gick igenom våra insamlade koder och identifierade vilka som föll under liknande kategorier. Vi identifierade tre huvudteman och fyra subteman. Steg fyra handlar om att granska och förfinade uppkomna teman från steg tre. Det görs genom att gå igenom koderna under de olika teman för att se om de hör ihop med varandra och skapar ett sammanhängande mönster samt genom att granska om de uppkomna teman representerar materialet på ett rättvist sätt (ibid, s. 20f). Vi gick återigen igenom våra teman för att se om koderna passade ihop eller om de snarare platsade under en annan kategori. Vi var båda aktiva i identifieringen av koder och teman för att se till att vi förstod materialet på bästa sätt.

Under steg fem och steg sex ska essensen i de olika teman identifieras samt vilken del av materialet temat fångar. För varje tema ska en detaljerad analys skrivas. Både temat i sig, hur de hör ihop med övriga teman och om de fungerar i relation till forskningsfrågorna är viktigt att fundera på (ibid, s. 22f). Här påbörjade vi vår analys. I vår analys har vi valt ut de citat som vi tycker tydligast visar på det vi vill säga med temat. En nackdel med tematisk analys är att det finns en risk att analysen blir en reproduktion av materialet snarare än en analys (Braun & Clarke, 2006, s. 25). Vi har utvecklat vårt resonemang kring denna risk under vårt avsnitt om etik.

4.5 Förförståelse

I detta avsnitt kommer vi att redogöra för vår förförståelse av lagförslaget och irreguljära migranter. Inom samhällslig forskning är total objektivitet inte möjlig, men forskaren ska säkerställa att personliga värderingar inte har haft en inverkan på resultatet eller utförandet (Bryman, 2018, s. 470). För att säkerställa att vår studie är så objektiv som möjligt är det av värde att berätta vår ingång till ämnet.

Innan vi påbörjade denna studie hade vi båda blivit uppmärksammade om lagförslaget i olika medier. En av anledningarna till att vi valde att skriva om ämnet är för att vi upplevde att det

inte var förenligt med den typen av socialt arbete vi vill bedriva i vårt framtida yrkesliv, inte heller är det förenligt med den människosyn vi har. Våra föreställningar om lagförslaget var att människorna (irreguljära migranter) som drabbas av lagförslaget glöms bort och vi har inte föreställningar om att dessa personer skulle vara fiender till samhället.

En risk är att vi förstärker de delar i materialet som vi anser är förenliga med våra personliga värderingar och därmed dämpar de delar som vi anser är emot. Teorin om konstruktioner i media anser vi dock vara ett skydd mot detta. Vi har även under hela arbetets gång reflekterat över hur vi väljer att förhålla oss kring och tolka materialet samt varit medvetna om risken om partiskhet som finns.

4.6 Etik

I detta avsnitt om etik resonerar vi kring studiens etiska utgångspunkter. De fyra forskningsetiska principerna består av informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet samt nyttjandekravet (Vetenskapsrådet, 2002). Vårt empiriska material är åsiktsbildande texter som är offentligt publicerade. De forskningsetiska principerna är inte relevanta för vår studie då vi inte har behövt informera någon, inhämta samtycke eller förvara personuppgifter för att ta del av vårt datamaterial.

Som tidigare nämnt är risken med en tematisk analys att analysen blir en reproducering av materialet i stället för en riktig analys (Braun & Clark, 2006, s. 25). Eftersom vi återberättar materialet blir vi även en del av reproduceringen av de konstruktioner kring irreguljära migranter som gestaltas i vårt material. I en del av texterna framställs irreguljära migranter som fiender, vilket föranleder en etisk problematik för oss som återger materialet. Vi kommer alltså vara en del av det politiska spektakel som vi vill synliggöra i vår studie. Vi har varit medvetna om denna fallgrop och har i analysarbetet varit noggranna med att vår analys fångar mångtydigheten i materialet. Vi använder oss av en teori som uppmärksammar konstruktioner i media och med hjälp av den har vi försökt frigöra oss från att reproducera föreställningar och konstruktioner. Vi upplever att vi med hjälp av teorin och genom att aktivt reflektera kring detta har undvikit att vår studie endast blir en reproduktion av konstruktioner och att vi i stället har varit delaktiga i att uppmärksamma hur konstruktioner skapas i media och deras effekter.

4.7 Tillförlitlighet

I detta avsnitt resonerar vi kring studiens tillförlitlighet. Tillförlitligheten i kvalitativ forskning grundar sig i fyra stycken delkriterier: trovärdighet, överförbarhet, pålitlighet och möjligheten att styrka och konfirmera (Bryman, 2018, s. 467).

Trovärdighet

Trovärdighetskriteriet handlar om att forskningen ska utföras med hänsyn till de forskningsregler som finns, samt att resultaten redogörs till personer som tillhör den sociala kontext som har studerats så att dessa kan bekräfta för forskaren att tolkningen överensstämmer med verkligheten (Bryman, 2018, s. 467). Eftersom vårt empiriska material består av åsiktsbildande texter inom svensk nyhetspress och inte exempelvis intervjuer, finns inte alternativet att återkoppla våra resultat till deltagare i studien. Det vi kan återkoppla resultaten till är tidigare forskning inom ämnet för att se om våra resultat överensstämmer. Vi har tagit hänsyn till aktuella forskningsregler i vår studie för att försäkra oss om att studien är trovärdig.

Överförbarhet

Överförbarhet innebär i vilken grad resultaten i studien är överförbara till en annan verklighet än den som undersöks. Ett sätt att hjälpa läsaren att bedöma graden av överförbarhet är att ge rikliga beskrivningar av den sociala verklighet som undersöks och dess deltagare (Bryman, 2018, s. 467f). Vi har därför gett detaljerade beskrivningar av den kontext vi undersöker.

Pålitlighet

För att forskning ska klassas som pålitlig ska det finnas en genomgripande redogörelse för hela forskningsprocessen (Bryman, 2018, s. 468). Vi har ett eget avsnitt där vi noggrant redogör för vår forskningsprocess för att höja pålitligheten i vår studie. Vi har även funderat över i vilken utsträckning vår förförståelse för lagförslaget påverkar vårt material och resultaten av studien, och vi anser inte att det har en påverkan. Vi har utvecklat våra resonemang kring detta under avsnittet om källkritik och förförståelse.

En möjlighet att styrka och konfirmera

Det fjärde och sista kriteriet innebär att det i studien ska vara tydligt att forskarens egna åsikter inte har haft en inverkan på utförandet eller resultatet av forskningen (Bryman, 2018, s. 470). Vi har genom hela forskningsprocessens gång varit uppmärksamma på att våra

personliga värderingar och politiska åsikter inte ska färga vår studie, varken i utförandet eller i resultaten. Vi har skrivit mer om detta i avsnittet “Förförståelse”.

4.8 Arbetsfördelning

Under hela arbetets gång har vi arbetat tillsammans, både digitalt och på plats. Vi var båda delaktiga i sökandet efter relevant empiriskt material och vi bearbetade materialet tillsammans. Vi har tillsammans skrivit inledningen och bakgrunden i vår uppsats. Vi sökte gemensamt efter relevant tidigare forskning och valde sedan att dela upp skrivandet. Vi läste och kommenterade sedan varandras delar. Vi delade upp analysavsnittet där Nellie främst skrev på 5.1 och Sofia på 5.3, och 5.2 samt slutdiskussionen skrev vi tillsammans. Vi har båda varit aktiva i den andras delar och uppdelningen har inte varit låst. Slutligen bearbetade vi hela uppsatsen tillsammans och vi har haft ett gott samarbete genom hela uppsatsprocessen.

5 Analys

I detta avsnitt presenteras vår analys av de insamlade åsiktsbildande texterna med hjälp av Edelmans (1988) teori om det politiska spektaklet och Buzan, Wæver & de Wildes teori (1998) om säkerhetisering. Vi presenterar hur debatten om ett lagförslag i det inhämtade empiriska materialet har konstruerat debattörerna, irreguljära migranter samt lagförslaget. Vår analys är uppdelad i tre huvudteman som är “Debattörer”, “Lagförslaget” och “De Andra”. I analysen av våra teman tar vi även upp de subteman som vi har identifierat i syfte att förtydliga teman och analysens struktur.

Avsnitten innehåller citat för att styrka redogörelsen för de konstruktioner som görs i den svenska nyhetspressen. Innan varje citat presenteras och förklaras de åsiktsbildande texternas konstruktion och framställning av debattörer, irreguljära migranter eller lagförslaget. Analysen följer efter att citatet redovisats. Med hjälp av våra teorier och utvalda citat från vårt empiriska material kommer vi att exemplifiera och analysera våra teman. Läsningen och utformandet av teman har delvis varit teoridrivna och till viss del teoretiskt fristående som sedan analyserats utifrån teori. I vår analys kommer vi utöver tidigare referenser även att referera till vårt insamlade material som finns i en bilaga (se bilaga 1).

5.1 Debattörer

Representanter för samtliga partier i riksdagen (S, SD, M, V, C, KD, MP och L) samt ledarskribenter i utvalda tidningar identifieras som debattörer som bidrar till debatten angående lagförslaget, där framför allt Tidöpartierna (M, L, KD & SD) och Socialdemokraterna hörs mest.

5.1.1 Tidöpartierna och Socialdemokraterna

I de åsiktsbildande texterna tillskriver många av debattörerna sin “motståndarsida” andra egenskaper än sig själva för att stärka sina resonemang kring lagförslaget. Detta framkommer främst i texter skrivna av representanter från Tidöpartierna och Socialdemokraterna. Dessa partier och dess representanter är även centrala i texter från andra debattörer som representerar övriga partier. Detta porträtteras bland annat i följande citat från Håkan Nyborg, Sverigedemokraterna:

Varför vill Socialdemokraterna (och andra) inte hjälpa dessa individer? Kan man med gott samvete sova om nätterna när man är medveten om att verktygen att förhindra detta finns, men väljer istället att på ett vedervärdigt och osolidariskt sätt blunda för det inhumana som pågår mitt framför våra ögon? (Nyborg, 2023)

För att illustrera hur debattörerna som är emot lagförslaget resonerar om debattörerna på motsatta sida följer nedan ett citat där Susanna Kierkegaard ifrågasätter regeringen och Sverigedemokraterna i en ledare publicerad i Aftonbladet (oberoende socialdemokratisk):

Regeringen vill förstås inte komma åt något "skuggsamhället". De vill skapa splittring och behålla makten genom att hålla Sverigedemokraterna på gott humör, även om det är på bekostnad av samhällets allra mest utsatta (Kierkegaard, 2023).

Citaten exemplifierar hur debattörerna konstrueras som motdebattörer och vidare som politiska fiender genom att tillskriva varandra negativa egenskaper som omoraliska och inhumana. Skapandet av politiska fiender görs genom att definiera olikheter där politiker/personer framställer sig själv som dess motsats, vilket vi finner att debattörerna gör i det empiriska materialet. Det framkommer i materialet att debattörerna tillskriver sina politiska fiender egenskaper som rör naivitet och inhumanitet, där de benämner sina politiska fiender som känslostyrda eller känslolokalla. Utifrån Edelmans (1988, s. 49) teori kan detta förstås som ett sätt att samtidigt hävda sig vara motsatsen; att de själva är rationella eller humana. Debattörerna på de olika sidorna kan också tolkas som politiska fiender utifrån att de båda eftersträvar att övertyga väljare och behålla/återta sin politiska makt. Debattörerna kan även förstås använda sina politiska fiender som ett sätt att framkalla rädsla hos publiken. Detta tolkar vi att debattörer som är positivt inställda till lagförslaget gör genom ett konstruerande av sina motdebattörer som ett hinder och ett hot mot ett "tryggare" Sverige. Debattörerna som är negativt inställda tolkas konstruera sina motdebattörer som villiga att skapa splittring inom Sverige. Genom att debattörerna framkallar rädsla för sina politiska fiender hos folket, kan deras politiska ledarskap framställas som gott och betryggande, vilket gör att de vinner politiskt stöd och makt (Edelman, 1988, s. 51, 66f).

Utifrån materialet drar vi slutsatsen att Sverigedemokraterna konstrueras som en politisk fiende av debattörerna som är emot lagförslaget. Sverigedemokraterna förklaras som den drivande aktören bakom lagförslagets uppkomst och därmed konstrueras de som samarbetar

med Sverigedemokraterna som en del av det fientliga, vilket exemplifieras i ovanstående citat av Kierkegaard (2023). Utifrån att debattörerna som är emot lagförslaget förklarar regeringen som följeslagare till Sverigedemokraternas politik kan det tolkas som att Sverigedemokraterna besitter en större politisk ledarroll hos högerpartierna (Edelman, 1988, s. 39, 104). Sverigedemokraterna beskrivs som ett parti som hotar den svenska demokratin och tillskrivs egenskaper som auktoritära och inhumana. Med detta som bakgrund kan Sverigedemokraterna förstås konstrueras som ett existentiellt hot mot den nationella identiteten och Sverige som nation. Den nationella identiteten beskrivs av dessa debattörer således som motsatsen till ett fascistiskt samhälle, alltså som en demokrati. Sverigedemokraterna konstrueras alltså som kättare och förstås som källan till de som hotar den kollektiva identiteten, demokratin, och de som väljer att samarbeta med Sverigedemokraterna konstrueras därmed som en del av detta (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, s. 22f).

De flesta av debattörerna som är negativa till Sverigedemokraterna och kopplar samman det med auktoritära stater, representerar socialdemokratisk ideologi. Samma parti som 2015 klubbade igenom lagar för stängning av Sveriges gränser under den så kallade "flyktingkrisen" samt tog in projektet REVA som senare kom att få mycket kritik. Detta projekt ämnade stärka samarbetet mellan Polismyndigheten, Migrationsverket och Kriminalvården där polisen bland annat gjorde kontroller vid tunnelbanan, utanför skolan och barnpsykologer (Barker, 2018, s. 30ff). Detta är anmärkningsvärt i kontexten då det tolkas som att kritiken av Sverigedemokraterna från Socialdemokraterna endast handlar om att konstruera dem som sin politiska fiende för vinningens skull, snarare än baserat på ideologiska skillnader eftersom de själva arbetat för strängare migrationspolitik och gränskontroller.

Liberalerna

Det finns debattörer som representerar samma parti men som har olika inställningar till lagförslaget, däribland Liberalerna. De debattörer som tillhör Liberalerna är främst emot lagförslaget, trots att Liberalerna varit med och tagit fram lagförslaget samt Tidöavtalet (2022). Liberala debattörer skriver i huvudsak att lärare måste undantas en anmälningsplikt då det förklarar en anmälningsplikt som en motsättning till läraryrkets värden.

Detta kan förstås som en politisk ambivalens där liberala debattörer ändrar uppfattning om sin

politiska fiende, vilket uppfattas vara Sverigedemokraterna, beroende på kontext. Att samarbeta med Sverigedemokraterna var en förutsättning för att Liberalerna skulle kunna vara med i en regering och därmed erhålla en politisk makt. Att vara kritisk till lagförslaget tolkar vi som en nödvändighet för Liberalerna med tanke på att skolan och därmed lärare är en av deras hjärtefrågor (Liberalerna, u.å). Beroende på situationen växlar alltså Liberalerna mellan att behandla Sverigedemokraterna som allierade och som politiska fiender, vilket gör att de konstrueras som ambivalenta. Den ambivalenta relationen till Sverigedemokraterna riskerar att skapa ambivalens hos väljarna, där Liberalernas väljare kan tänkas få svårigheter att förstå positioneringen gentemot den politiska fienden. Politiska ledare måste anpassa sig till sina väljare och att handla utifrån sin ideologiska inriktning är ett lyckat sätt att behålla följarna, medan ett icke-autentiskt handlande utifrån ideologi skapar ambivalens hos följarna och en misstro gentemot politiska löften av ledaren (Edelman, 1988, s. 59). Om lagförslaget går igenom skulle Liberalernas väljare uppfatta det som att de går emot sina ideologiska och politiska utgångspunkter, vilket kan leda till förlorare av väljare.

Sammanfattning

I de åsiktsbildande texterna som analyserades tillskrev debattörerna sina motdebattörer negativa egenskaper kopplat till hur de tog sig an lagförslaget och irreguljära migranter samt vilka de samarbetar med politiskt. Utifrån detta förstods debattörerna framställa varandra som politiska fiender, vilket tolkades vara för att framhäva sitt egna politiska ledarskap. Sverigedemokraterna konstrueras som en politisk fiende av motdebattörer och även av ett av deras samarbetsparti, Liberalerna. Detta tolkas som en politisk ambivalens hos Liberalerna som i denna kontext inte kan behandla Sverigedemokraterna som allierade utifrån risken att förlora väljare.

5.2 Lagförslaget

I det empiriska materialet om lagförslaget och irreguljär migration kan vi utläsa två motstridande diskurser; en säkerhetsdiskurs och en humanitär diskurs. Irreguljär migration porträtteras dels som ett hot i säkerhetsdiskursen, dels som offer enligt den humanitära diskursen. Säkerhetsperspektivet är dock mer dominant än det humanitäraperspektivet. Analysen i detta avsnitt presenteras i två huvudrubriker med tillkommande underrubriker.

5.2.1 Konstruktion av lagförslaget

Lagförslaget benämns på två olika sätt i det empiriska materialet; som en anmälningsplikt

eller som en angiverilag. Alla debattörer som är positiva för lagförslaget, samt majoriteten av de som i huvudsak tycker att grundtanken med lagförslaget är god men att det finns andra tillvägagångssätt, benämner lagförslaget som en anmälningssplikt. Majoriteten av debattörerna som är negativt inställda till lagförslaget benämner det som en angiverilag. Flera av debattörerna påtalar att lagförslaget benämns på olika sätt i sina texter. Detta går att se i följande citat från Fanny Jönsson (2023), ledarskribent för Aftonbladet (oberoende socialdemokratisk).

Regeringen vill att vi ska kalla lagen anmälningssplikt. Det är intressant det där med språk, vad orden ska signalera för något. Anmälningssplikt. En plikt att anmäla. Det låter som något som är din skyldighet. Det är inte en slump, ordvalet är medvetet (Jönsson, 2023a).

För att exemplifiera hur motsatta sidan resonerar kring lagförslaget presenterar vi nedan även ett citat från Fredrik Ottesen (2023), representant för Sverigedemokraterna, som skriver följande:

I media florerar felaktiga uppgifter om det som har kommit att kallas angiverilagen (Ottesen, 2023)

Språket har en betydande roll i konstrueringen av sociala problem och lagförslaget konstrueras olika beroende på vilken av benämningarna som används (Edelman, 1988, s. 103f). Båda debattörerna menar att benämningarna som debattörer med andra åsikter om lagförslaget än de själva använder är felaktiga i relation till vad lagförslaget egentligen innebär. Här tolkar vi det som att debattörerna på så vis försöker övertyga om vilket ordval som är i överensstämmelse med en verklighet och i den meningen är korrekt och tävlar på så vis om den rådande diskursens problemkonstruktion.

Det insamlade materialet visar att lagförslaget är en politiserad fråga då det råder en konflikt kring meningen bakom förslaget, vilket är en nödvändighet för att det ska bli ett politiskt ämne. Vidare konstrueras lagförslaget som en politisk symbol, som symboliserar vilket typ av samhälle debattörerna tänker sig att vi vill leva i, vilket avslöjar debattörernas verklighetsuppfattning och ideologi (Edelman, 1998, s. 104). Detta framkommer tydligt i skillnaden av hur debattörerna väljer att benämna lagförslaget; antingen som en

anmälningsplikt eller en angiverilag. En anmälningsplikt tolkar vi symbolisera ett samhälle där samhällets medborgare fullföljer sin plikt till staten för att Sverige ska bli “tryggare”, medan en angiverilag blir en symbol för ett samhälle där dess medborgare är misstänksamma gentemot varandra. Oavsett vilken benämning som används syftar de till att begränsa integrationen för irreguljära migranter eftersom lagförslaget ämnar limitera tillgången till olika delar av välfärden såsom Socialtjänsten, sjukvården, bibliotek och skola. Detta tolkar vi eftersom lagförslaget kan tänkas avskräcka irreguljära migranter att ta kontakt med dessa instanser och därmed inte kan integreras, vilket Bruzelius, Ratzmann & Reiss (2023) menar har skett i Tyskland där ett liknande lagförslag har implementerats.

Auktoritärt samhälle

En större del av de åsiktsbildande texterna som är emot lagförslaget om en angiverilag befarar att om lagförslaget går igenom, hade det lett till att Sverige blev ett auktoritärt samhälle. Något som porträtteras i följande citat av Anders Lindberg (2023a), ledarskribent för Aftonbladet (oberoende socialdemokratisk):

Östtyskland var inte unikt. Angiverilagar har funnits i många auktoritära stater genom historien. Och nu ska de alltså införas i Sverige. Vår egen Lex Stasi. Stasi kunde tvinga människor att bli angivare, även kinesiska kommunistpartiet har drivit igenom liknande regler. Men Sverige är ingen auktoritär stat (Lindberg, 2023a).

Flera debattörer, beskriver likt citaten ovan, hur lagförslaget kan liknas vid Stasi, Ministeriet för statssäkerhet, vilket var Östtysklands säkerhetspolis mellan 1950–1990. Stasi skapades för att övervaka befolkningen samt skydda staten från politiska hot inifrån, vilket innebar att de övervakade medborgarna i Östtyskland så att de inte skulle anamma den västerländska livsstilen samt politiken och statueras ofta som exempel för auktoritära samhällen (Gieseke, 2017, s. 78f). Fram till 1990 hade Stasi över 600 000 agenter, även kallade inofficiella medarbetare som var civila uppgiftslämnare (NE, 2023). Ordet lex som bland annat Lindberg (2023a) använder kan liknas vid ordet lag, ett exempel på en sådan lag är Lex Sarah som innebär att om ett missförhållande är allvarligt eller det finns en risk för det inom Socialtjänsten, så ska verksamhetsansvarig anmäla detta till IVO (IVO, 2023).

En Lex Stasi, eller angiverilag, konstrueras enligt vår analys som en auktoritär lag som ämnar

skydda staten från politiska hot inifrån. Genom denna beskrivning konstrueras lagförslaget, om det gått igenom, som en osedvanlig insats eftersom den blandar in nya insatser i rättsväsendet och detta tolkar vi som ett säkerhetsförsök från Tidöpartierna (SD, M, KD och L). Det finns olika grader av säkerhetshot där starkare hot legitimerar osedvanliga insatser (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, s. 197f). Att involvera andra instanser, som inte syftar till att arbeta med säkerhetsfrågor, utan tvärtom arbetar med värden som står i motsättning till detta, tolkar vi som ett försök att måla upp irreguljära migranter som ett högst farligt hot. Detta då enskilda professionella ska ta kontakt med rättsväsendet vid kontakt med irreguljära migranter. I "Tidöavtalet" (2022) står det att myndigheter som kommer i kontakt med irreguljära migranter skulle få ett "ansvar för att säkerställa personens lagliga rätt att vistas i Sverige" om lagförslaget gick igenom. Myndigheter som exempelvis Socialtjänsten skulle därmed bli en del av det ansvarsområde som tidigare tillhört Polismyndigheten och Migrationsverket. I Utlänningslagen kap 17 §1 (SFS 2014:655) står det att Socialnämnden vid begäran från Polisen och Migrationsverket ska delge personliga uppgifter om en utländsk person. Denna grad av säkerhetisering kan förstås som en lägre variant än den grad en angiverilag skulle tillhöra, där offentligt anställda blir tvungna att informera nämnda myndigheter (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, s. 200f). Angiverilag kopplar vi därmed till en del av den säkerhetisering av migranter som teoretikern Jef Huysman (2006, s. 15ff) menar präglar de europeiska länderna där en breddning av säkerhet och vad som kan uppfattas som ett säkerhetshot ständigt ökar. Lagförslaget kan således tolkas som ett sätt att exkludera irreguljära migranter att integreras i Sverige.

Lag och ordning

Majoriteten av de som är positivt inställda till lagförslaget menar att lagen behövs för att få ordning på Sverige och att de beslut som fattas av myndigheter måste följas. Detta framgår av citat nedan från Ingemar Kihlström och Gun-Marie Daun, båda representanter för Kristdemokraterna, som i en debattartikel svarar på de debattörer som är emot lagförslaget:

Debattartiklarna berör inte det faktum att ett stort antal människor idag vistas och lever olagligt i Sverige. (...) I vårt Sverige skall ett Ja vara ett Ja och ett Nej ett Nej (Daun & Kihlström, 2023).

De som är för lagförslaget om en anmälningsplikt konstruerar den som en legitim säkerhetsåtgärd; en säkerhetsåtgärd som många av debattörerna framställer vara för samhället

och rättssäkerhetens skull. Många av de positivt inställda menar också att lagförslaget är till för att hjälpa irreguljära migranter att inte bli utnyttjade av kriminella nätverk, vilket analyseras djupare i avsnitt 5.3.1. Vidare konstrueras irreguljära migranter som ett existentiellt hot mot staten och samhället/nationen utifrån att debattörerna menar att de inte handlar utefter beslutet om avslag på ansökan om uppehållstillstånd, vilket vi tolkar att debattörerna menar försvagar statens makt; om lagar inte följs tappar staten sin trovärdighet. På detta sätt rättfärdigar debattörerna lagförslaget som en rimlig åtgärd. Detta menar Jansson (2016, s. 108f) har varit motiv i migrationspolitiska regleringar historiskt i Sverige där hotbilder tagit sig i uttryck i form av välfärd och säkerhetspolitik. Historiskt sett har staten och till viss grad (fast mer subtilt) nationen också varit det vanligaste referensobjektet för säkerhetsisering. Genom att referera till just staten/nationen, blir det alltså gynnsamt i debattörernas konstruerande av lagförslaget som ett säkerhetsförsök (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, s. 36).

Av debattörer som är positiva för en anmälningsplikt konstrueras anmälningsplikten som en rimlig lösning på en statlig och nationell kris, snarare än ett socialt problem, vilket rationaliserar lagförslaget. Det konstrueras som en kris även från andra debattörer (både positivt och negativt inställda) genom icke bevisade siffror kring hur många, 100 000, irreguljära migranter som befinner sig i Sverige genom språket. Debattörerna menar på att det finns en kamp mot det så kallade skuggsamhället och att det måste bekämpas. Genom dessa beskrivningar konstrueras lagförslaget som en säkerhetsfråga, där icke-bevisad statistik om mängden irreguljära migranter, enligt Pattinsons (2022) forskning, blir en del av konstrueringen av migranter som ett hot mot samhället som ska bekämpas. Ord som bekämpas tillhör en krigsdiskurs vilket även Tesfahuney (2001, s. 189f) beskriver i sin forskning. I denna analyserar Tesfahuney (ibid) hur politiker och experter målat upp liknande bild i början av 2000-talet där Sverige skulle ha varit under en konstruerad "invasion" där människor från hela världen tordes var på väg till det rika Europa och Sverige. Experter och politiker menade att det svenska samhället var under ett slags tyst hot/erövring och därför behövdes skyddas i form av strängare migrationspolitik och stängning av gränser.

Edelman (1998, s. 31f) menar att när ett fenomen konstrueras som en kris är det även ett politiskt vapen och genom att förflytta diskursen om skuggsamhället, dvs irreguljära migranter, som ett socialt problem, till att istället vara en kris kan policys som är speciellt skadliga för de i samhället som redan är utsatta rättfärdigas. Här vill vi dock poängtera att en

“krisstämpel” på ett socialt problem inte innebär att problematiken inte finns, utan snarare att en sådan etikett dras nytta av då den kondenserar problematiken till fördel för en viss ideologisk riktning där en systematisk analys på historien och den sociala strukturen ofta saknas (Edelman, 1988, s. 36). Dessutom menar Buzan, Wæver & de Wilde (1998, s. 22) att det är ytterst ovanligt att det finns ett sådant pass stort existentiellt hot mot staten om det inte handlar om stora säkerhetskontexter som krig.

Människobehandlande yrken

En del av debattörerna menar att lagförslaget är en dålig metod men att grundtanken, att göra det svårare för irreguljära migranter att leva i Sverige, är bra. Citatet nedan från Martin Tunström, ledarskribent för Barometern (moderat), visar att den största kritiken mot lagförslaget snarare handlar om yrkesetik och de yrkesverksammans känslor inför att (om lagförslaget går igenom) behöva ange irreguljära migranter, snarare än de migranter som kommer att påverkas av lagförslaget:

En anmälningsplikt står där i strid med de värden som är synonyma med professionen, med läkaretiken eller med lärarens uppdrag, att se till patientens eller elevens bästa... För andra delar av kommunala verksamheter bör en informationsplikt ses som rimlig (Tunström, 2023).

Detta är även en aspekt som många debattörer, positiva som negativa till lagförslaget, yrkar på och menar att det är Migrationsverket och Polisen som främst bör se till att dessa personer inte längre ska vistas i Sverige. De som är positiva kring lagförslaget menar dock att denna förflyttning är nödvändig för att hantera situationen eller utifrån vår tolkning; “krisen”. Texterna bekräftar därmed diskursen kring migration, vilket Edelman (1988, s. 61) menar är ett medvetet eller omedvetet sätt att säkra upp sin plats inom politiken. Lag och ordning visade sig även vara den viktigaste frågan för väljarna i valet 2022; om lag och ordning framställs som viktigt för partierna kan de därmed stärka sin politiska plats (Sarnecki, 2022). Det råder alltså en konsensus om migration, vilket är det som dominerar hela samhället, där migration framställs som negativt för den svenska välfärden (Schierup, Neergaard & Ålund, 2017, s. 18) och handlar mer om vilka beslut som bör fattas och vilka lagar som bör stadgas, än om människorna som blir direkt påverkade av dessa lagar och beslut (Kryzanowski, 2018, s. 112f).

Sammanfattning

I materialet som analyserades urskiljde vi hur diskussionen kring lagförslaget fångar in hur problemkonstrueringen av irreguljär migration som ett säkerhetshot, vilket både utmanas och försvaras av debattörerna. Lagförslaget konstrueras som en del av en process i en säkerhetsisering, alltså ett säkerhetsförsök, där det sociala problemet, irreguljära migranter, porträtteras som en kris och ett existentiellt hot mot staten. På så vis tolkar vi det som att lagförslaget ämnar minska integrationen av irreguljära migranter. Lagförslaget konstrueras annorlunda beroende på benämning där en angiverilag placeras i diskursen kring auktoritet där anställda inom välfärden tvingas anmäla irreguljära migranter. Medan en anmälningsplikt konstrueras som något anställda ska känna sig uppmanade att göra för att fullfölja sin skyldighet till rättsstaten. Avslutningsvis konstrueras lagförslaget som något som är svårt att implementera, då den strider mot etik och värden i människobehandlande yrken.

5.3 De Andra

I detta avsnitt presenterar vi hur irreguljära migranter konstrueras som de Andra genom hur debattörerna i vårt empiriska material framställer skuggsamhället och irreguljära migranternas tänkta egenskaper. Detta presenteras i två huvudrubriker med tillkommande underrubriker för att ringa in subteman under huvudtemat.

5.3.1 Skuggsamhället

En större andel av de åsiktsbildande texterna framställer, som tidigare nämnt, skuggsamhället som den främsta orsaken till det sociala problem som irreguljära migranter tänks innebära för samhället. Många debattörer benämner skuggsamhället i en kontext som betonar irreguljära migranternas utsatthet och de förhållanden de beskrivs tvingats eller medvetet valt att leva i. En del debattörer som är positiva till lagförslaget menar att irreguljära migranter valt att leva som de gör och betonar att de därför får ta konsekvenserna av sitt handlande, något även en del debattörer som är negativa till lagförslaget menar. Andra debattörer som är negativa till lagförslaget framställer istället skuggsamhället som ett resultat av att människor behöver leva under dessa förhållanden då de av olika anledningar inte kan eller bör lämna landet. Det synsätt som dominerar är att irreguljära migranter valt sin livssituation.

De flesta debattörer, för eller emot lagförslaget, framställer skuggsamhället som något som måste bekämpas. Anledningarna till farorna med skuggsamhället beskrivs från båda sidorna

vara att irreguljära migranter blir utnyttjade av kriminella nätverk och rekryterade till gängkriminalitet och människohandel. Torsten Elofsson och Patrik Ruppel (2023), representanter för Kristdemokraterna, är positiva till lagförslaget och skriver om skuggsamhällets villkor:

Sverige har idag ett växande skuggsamhälle, där människor som vistas illegalt i landet utnyttjas som svart arbetskraft med låga löner och usla villkor. Andra hamnar i prostitution och organiserad sexhandel. Många suggs upp av kriminella nätverk eller väljer att begå brott för att klara sin försörjning(...) Sverige har ett förhöjt säkerhetshot, nivå fyra på en femgradig skala. Vi lever nu alla med såväl yttre som inre hot som är högst konkreta (Elofsson & Ruppel, 2023).

Irreguljära migranter konstrueras i citaten ovan som offer inom den humanitära diskursen som förtjänar sympati, samtidigt som de även konstrueras som hot inom säkerhetsdiskursen där det alltså också är förövare som samhället måste skyddas ifrån. Denna dubbelhet i argumentation tolkar vi används för att rättfärdiga lagförslaget då skuggsamhället porträtteras som ett hot, trots att det består av offer. Att fastställa ett problems ursprung är att tilldela skuld och beröm (Edelman, 1988, s. 17) där skulden i detta fall läggs på irreguljära migranter då det är dem som utgör skuggsamhället och beskrivs utgöra ett inre säkerhetshot, samtidigt som de också konstrueras inom "offer"-diskursen (Jönsson, 2014). Debattörerna som är positiva till lagförslaget menar att lagförslaget är till för att hjälpa de offer som hamnar i denna livssituation. Men då lagförslaget går ut på att straffa de personer som är offer, går det att ifrågasätta om den faktiskt ämnar hjälpa de som är utsatta i skuggsamhället. Vi tolkar det som att lagförslaget handlar om att straffa de som blir utsatta eftersom lagen ämnar fånga upp och utvisa irreguljära migranter, snarare än att straffa de som utnyttjar dessa personer. Genom att angripa irreguljära migranter på detta sätt, och beskriva dem som "illegala" och "kriminella", istället för att lägga fokus på de som utnyttjar dem, konstrueras irreguljära migranter som politiska fiender. Politiska fiender skapas genom att tillskriva dessa negativa egenskaper och olikheter än skaparna av fienden, vilket debattörerna gör genom etiketter som illegala och kriminella. En politisk fienden målas även upp som fiender mot exempelvis nationen eller nationaliteten vilket vi finner att debattörerna gör i det empiriska materialet genom att beskriva dessa personer med ett "inre säkerhetshot".

Genom att konstruera irreguljära migranter på detta sätt, som både offer och politiska fiender,

uttrycker debattörerna en ambivalens. Denna form av ambivalens dyker vanligtvis upp i samhällets sätt att hantera människor som ofta talas om med tillgivenhet och medkänsla, men som i många situationer behandlas som om de vore farliga, omoraliska och inkompetenta att leva autonoma liv (Edelman, 1988, s. 72). Denna ambivalenta konstruering av fiendskap är vanligt förekommande och visar på skillnaden mellan språk och handling och uppmärksammas ofta inte när det används. Vi förstår det därför som ett effektivt sätt för debattörerna att vinna över publiken att både konstruera irreguljära migranter som politiska fiender och offer på samma gång.

Från socialt problem till säkerhetshot

Det råder en konsensus mellan debattörerna att förstå skuggsamhället som den främsta orsaken till det sociala problem som irreguljära migranter konstrueras innebära för samhället. De som är positiva till lagförslaget, samt en del som är negativa, framställer skuggsamhället som en kris och ett inre hot.

Buzan, Wæver & de Wilde (1998, s. 24) menar att det som främst gör att något blir utsett som en säkerhetsfråga är att det går att argumentera för att problemet är viktigare än andra problem och därför behöver en absolut prioritering. Buzan, Wæver & de Wilde (ibid) menar vidare att argument som "om vi inte hanterar detta problem nu kommer allt annat bli irrelevant" ofta används i dessa kontexter. Denna logik går att finna i flertalet av debattörernas argument och exemplifieras i citatet från föregående avsnitt av Elofsson och Ruppel (2023), representanter för Kristdemokraterna, där Sverige beskrivs ha ett förhöjt hot inifrån och därför tänks lagförslaget behöva prioriteras. Här tolkar vi att skuggsamhället och irreguljära migranter konstrueras som ett säkerhetshot med staten och nationen som referensobjekt eftersom ett "inre säkerhetshot" beskrivs hota "oss alla" och genom detta försöker debattörerna rättfärdiga osedvanliga insatser; om Sverige har ett förhöjt hot mot dess existens, som är så pass storskaligt att det stigit i en säkerhetsskala, rättfärdigar detta att vidta drastiska åtgärder.

Den politiska diskursen i Sverige kring migration har kommit att gå från en mer öppen syn på migration, till en stram (Sager, Holgersson & Öberg, 2016; Schierup, Neergaard & Ålund, 2017; Barker, 2018). Frågan om migration/irreguljär migration har kommit att gå från ett säkerhetsförsök till att faktiskt ha säkerhetsiserats i Sverige enligt Barker (2018) och detta menar Buzan, Wæver & de Wilde (1998) sker när en fråga blivit accepterad av publiken som

sådan. Men en fråga som blivit säkerhetsiserad kan med tiden komma att ändras (ibid). Mot bakgrund att SD, M, KD, L (Regeringskansliet, 2022) hade som en av sina högsta prioriteter att prata om lag och ordning kopplat till migration och därmed vunnit kampen om diskursen då de vann valet 2022, så menar vi att säkerhetsförsöket av migranter fortsatt gått igenom likt 2015 som Barker (2018) menar, eftersom publiken accepterat den som sådan. Men materialet både bekräftar och går emot denna säkerhetsdiskurs kring irreguljära migranter då alla inte är eniga kring lagförslaget.

En osedvanlig insats behöver inte vara gjord för att problemet ska bli säkerhetsiserat, utan blir säkerhetsiserad när publiken accepterar problemet som ett existentiellt hot, vilket Barker (2018), Sager, Holgersson & Öberg (2016) och Schierup, Neergaard & Ålund (2017) menar att publiken har gjort i Sverige. Däremot så har inte publiken accepterat detta specifika lagförslag som säkerhetsförsök, i och med att det finns en splittrad uppfattning i materialet där vissa accepterar och andra inte (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, s. 25). Varför just detta säkerhetsförsök inte går igenom hos publiken, trots att migration blivit säkerhetsiserat i Sverige, tycks utifrån materialet handla om nivån av säkerhetsisering som lagförslaget har. Lagförslaget innefattar att fler instanser inom välfärden aktivt ska arbeta med säkerhetspolitiska frågor. Socialtjänsten har exempelvis redan en skyldighet att lämna ut information till Polisen/Migrationsverket om de ber om det, men ingen skyldighet att informera på egen hand. Genom att bredda ansvaret till andra instanser som tidigare inte arbetat aktivt med dessa säkerhetsfrågor av irreguljär migration skapas en högre grad av säkerhetsisering (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, s. 36ff), men denna tycks inte motas av alla.

Välfärden

En central del i diskussionerna kring skuggsamhället som ett hot visar sig i materialet att vara välfärden. Migrationsministern, Maria Malmer Stenergard, som är representant för Moderaterna beskriver i följande citat hur skuggsamhället handlar om säkerhet kopplat till välfärden:

Det är lätt att förstå varför invandringen till ett modernt västland måste vara kontrollerad. I länder som Sverige finns en välfärd med begränsade resurser. De system som säkerställer att utsatta personer inte far illa kräver att vi känner till vilka som är här och som Sverige därmed har ansvar för. Och personer som begär

brott eller utgör ett hot måste kunna hållas på ett behörigt avstånd (Malmer Stenergard, 2023).

En viktig del i konstrueringen av skuggsamhället som en säkerhetsfråga, med staten som referensobjekt, visar sig i materialet som nämnt vara välfärden. Den logik som går att urskilja i citatet ovan från migrationsministern kopplar vi ihop till det som Vanessa Barker (2018) kallar för välfärdsnationalism. Denna innefattar den form av exkludering som beskrivits av Malmer Stenergard (2023), som Barker (2018) menar är grundläggande för det svenska välfärdssystemet. Barker (ibid, s. 30ff) menar att Sveriges stängning av gränsen under den så kallade “flyktingkrisen” 2015 innebar att det skedde en kriminalisering av irreguljära migranter därför att de som befann sig “innanför” välfärdsstaten i denna upplevda kris först och främst försökte skydda den sociala tryggheten som detta “innanförskapet” innebar. Detta görs även om det innebär en ökad utsatthet och otrygghet för de som lever “utanför”. Konstrueringen av skuggsamhället tolkar vi sker på liknande sätt som “flyktingkrisen”. I denna process sker även en ökad kriminalisering enligt Barker (ibid) av irreguljära migranter som sker genom att tillskriva dessa personer med etiketter som “illegala” och “kriminella” och därmed konstrueras som ett hot mot staten och välfärden då de tänks utnyttja och kosta välfärden för mycket pengar. Samma etikett återfanns i vårt material.

Håkan Boström, ledarskribent för Göteborgs-Posten (oberoende liberal) ifrågasätter i sin text tanken kring människors rättighet för välfärden med fokus på vården, där han menar att denna rättighet bidrar till att fler människor utifrån, som inte tillhör välfärdens innanförskap, kommer att migrera till Sverige.

Sverige erbjuder sedan 2013 även barn till papperslösa skolgång, liksom vi erbjuder “vård som inte kan anstå”. Det finns humanitära skäl för det. Men det bidrar samtidigt till att skuggsamhället biter sig fast. Man kan också fråga sig om det är till “barnets bästa” att staten underlättar föräldrarnas liv utanför lagen i främmande land och gör det mer attraktivt för andra att ta sina familjer till Sverige för att leva illegalt (Boström, 2023).

Allas människors lika rätt till vård är en rättighet som är listad i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, artikel 25 (Förenta Nationerna [FN], 2008, s. 8f) som Boström (2023) ifrågasätter i och med citaten ovan. Alla människor, menar Boström, har möjligen inte rätt till vård eller rätt att migrera till länder som Sverige för att få ett dragligare liv. Detta

förstås som ett sätt att måla upp ett hot mot Sverige och “oss”. Irreguljära migranter konstrueras som ett existentiellt hot mot “oss”, alltså Sveriges välfärd, eftersom de konstrueras som utnyttjare av välfärden och därför inte bör få ha tillgång till den. Att konstruera irreguljär migration som ett säkerhetshot mot välfärden menar Barker (2018, s. 7) är vanligt i välfärdsstatssammanhang där det är ett sätt att lugna medlemmarna i deras materiella och sociala välbefinnande i en upplevd kris. Detta görs genom lovord om att bevara en känsla av social och materiell trygghet och en känsla av tillhörighet och plats. Genom att bevaka tillgången till materiella resurser och bekräfta den nationella identiteten, strävar sådan politik enligt Barker (ibid), efter att bevara dessa värdefulla varor, alltså välfärden/identiteten, för de som har rätt uppsättning anknytningar, identiteter och medborgarskap och används för att hålla välfärdsstaten solid för medlemmarna.

Förmodat antal irreguljära migranter som “lockas” till Sverige konstrueras som ett hot då Boström (2023) tänker sig att detta skulle leda till en form av “invasion” vilket liknar den diskurs Tesfahuney (2001, s. 189f) fann i sin analys av svensk säkerhetspolitik på 2000-talet. Denna form av konstruktion bidrar enligt Tesfahuney (ibid, s. 193) till att osynliggöra det hot som västs ekonomiska politik utgör mot möjligheterna för stora delar av världens befolkning att livnära sig på en basnivå. Mot denna bakgrund läggs alltså skulden på irreguljära migranter och belyser inte i detta skuldbeläggande världsekonomins maktstruktur som är en del av de globala orättvisor som migrationsproblematiken vilar på. Att migration målas upp som ett säkerhetshot menar Tesfahuney (ibid, s. 195) grundar sig i eurocentrism. Denna är byggd på en rad dikotomier (motsatspar) som exempelvis: vi-de Andra, civilisation-barbari och överordnad-underordnad. Dikotomierna organiserar världen på ett skenbart naturligt, legitimt och oföränderligt sätt. Dessa är och har varit instrument som hjälper upprätthålla Europa/västs överordnade maktposition genom en ekonomisk, politisk, kulturell och rasistisk underordning.

Vi kopplar även detta till ekonomen Branko Milanovic (2012) tre vägar som han presenterar för att minska den globala ojämlikheten, varav ingen av dessa innefattar en åtstramning av individens rätt till välfärden. De vägar som presenteras för att minska den globala ojämlikheten är: att stödja tillväxttakt i fattiga länder genom ändrade regler, omfördela mer av inkomsterna från rika till fattiga länder samt utjämning av resurser genom migration. Vidare menar Milanovic (ibid) att om fattiga länder inte blir rika, så kommer fattiga människor att flytta till rika länder. Det går alltså inte, sett utifrån Milanovic forskning, att garantera att

människor inte migrerar till Sverige genom att begränsa tillgången till välfärden då problemet ligger på världsekonomin och inte på den nationella ekonomin. Detta bekräftar det Edelman (1988, s. 22) menar att sociala problem och lösningar på dessa i grunden handlar om.

Edelman (ibid) menar att namnet på ett problem och dess lösningar är en förenklad symbol som representerar skaparnas ideologi där kopplingen mellan problem och lösning i sig är en konstruktion som förvandlar en ideologisk preferens till en rationell statlig handling. Vidare menar Edelman (ibid, s. 36) att lösningar sällan löser de sociala omständigheter som sociala problem förenklas till. Även om migration inte tycks kunna förhindras genom att göra skarpare gränskontroller, så rationaliseras en sådan ”åtgärd” av debattörerna genom att konstruera skuggsamhället och irreguljära migranter som en kris och säkerhetshot mot välfärden.

5.3.2 *De kriminella Andra*

Ett mönster som framkom i de åsiktsbildande texterna som är positivt inställda till lagförslaget är att de benämner irreguljära migranter som personer som vill det svenska samhället illa eller på andra sätt betar sig hotfullt och kriminellt. Detta görs genom att måla upp irreguljära migranter som mer benägna än ”svenskar” att begå våldsbrott, utnyttja välfärden och skattepengarna samt att de irreguljära migranterna innebär ett hot mot Sverige, vilket exemplifieras i följande citat från Torsten Elofsson och Patrik Ruppel, representanter för KD:

Det finns personer som olovligen vistas i Sverige eller som reser in i landet och som vill oss ont (Elofsson & Ruppel, 2023).

Citatet illustrerar hur irreguljära migranter konstrueras som kriminella och som människor som vill ”oss” ont. Vilka som innefattar ”oss” blir här ”svenskar” och skapar därmed ett motsatspar: vi-de Andra eller svenskar-de Andra. Denna dikotomi går att härleda till Huysmans (1995, s. 60) analys av säkerhetsdiskursen av migranter i Europa. Huysmans (ibid) menar att migration konstrueras som ett existentiellt hot; något som inte hör hemma här då den orsakar våld och hotar ”de inföddas” identitet och överlevnad. Dessa Andra, irreguljära migranter, konstrueras på så sätt som en bärare av död då de inte delar saker som de infödda (”svenskar”) anser vara existentiella värden, det vill säga deras kulturella identitet; deras livsform. På detta sätt analyserar vi att den irreguljära migranten blir synonym med fara/hot och därmed även konstrueras som en politisk fiende eftersom de tillskrivs negativa

egenskaper, vilket även tjänar ett syfte för debattörernas egen politiska vinning (Edelman, 1988). Detta synliggörs i följande citat som är en slutreplik på en debatt förd i Aftonbladet mellan representanter för S, C och V på ena sidan och SD på andra. Citaten är från Martin Kirchberg och Bo Karlsson, båda politiska representanter för SD:

Att påminna S-V-C styret om att ett av anmälningspliktens viktigaste syften är att skydda det svenska samhället mot personer som är i Sverige för att begå brott eller, ännu värre, terrordåd, hjälper uppenbarligen inte (Karlsson & Kirchberg, 2023).

En politisk fiende är en väsentlig del i konstrueringen av det politiska spektaklet då fienden bidrar till att ge spektaklet dess kraft att väcka starka känslor som passion, rädsla och förhoppningar vilket görs genom att som i citatet ovan beskriva irreguljära migranter som personer som begår brott och terrordåd. Känslorna väcks eftersom en politisk fiende till vissa människor är motståndare och för andra ett oskyldigt offer (Edelman, 1988, s. 66) vilket beskrivningarna i citatet ovan kan tänkas göra för publiken. Ofta hjälper konstruerandet av en politisk fiende dess skapare, eftersom framkallandet av en hotande fiende kan vinna politiskt stöd för sina blivande politiska mål och skapa osäkerhet och rädsla hos folket. Politiker och partier kan alltså, både medvetet och/eller omedvetet, konstruera grupper som fiender för att förnya engagemang och mobilisera andra allierade.

När en fiende skadar, menar Edelman (1988, s. 66), att det finns ett motiv att avsluta hotet genom att göra sig av med fienden. Om fienden inte görs av med är det för att fienden hjälper organisera stöd för en ideologi eller riktning. Om så är fallet har de som konstruerar en fiende en anledning att vidmakthålla och överdriva det hot den konstrueras utgöra. I detta fall tolkar vi att irreguljära migranter, alltså de politiska fienderna, fungerar både som ett sätt att överdriva hotet för att vinna politiskt stöd samtidigt som målet är att eliminera dem eftersom de porträtteras som ett hot som måste utvisas (utplånas). Ett sätt att motivera elimineringen är att konstruera irreguljära migranter som kriminella och som terrorister.

Genom att irreguljära migranter konstrueras som kriminella och farliga skapas även "vi", alltså "svenskar" som dess motsats; nobla och demokratiska. Detta kopplar vi vidare till säkerhetsisering. I den samhällseliga sfären är den kollektiva identiteten referensobjektet, alltså det som anses vara hotat. En kollektiv identitet i sig självt har en konservativ natur; det går

alltid att konstruera motgångar och förändringar som ett hot mot identiteten. Något som skapas med argument som att “vi kommer inte längre vara oss” eller “inte längre vara som vi tänker är sant till vår identitet” (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, s. 22f). Irreguljära migranter tolkar vi genom detta konstrueras som ett existentiellt hot mot den kollektiva identiteten då de framställs gå emot den konstruerade “svenska identiteten” utifrån att de målas upp som något annorlunda och hotande, vilket överensstämmer med Huysmans (1995) analys av säkerhetisering i Europa samt Barkers analys av säkerhetisering i Norden (2018). Värt att tillägga är att en kollektiv identitet inte behöver innebära en säkerhetisering av andra “utifrån”. Det är alltså ingen nödvändighet i identitetsskapandet utan beror på hur öppensinnade eller trångsynta bärarna av den kollektiva identiteten är (ibid). I detta fall framgår det som att den konstruerade svenska identiteten uppfattas som hotad främst av de som är positiva till lagförslaget och är därmed mindre öppensinnade.

Sammanfattning

Det visar sig i materialet att irreguljär migration konstrueras som ett socialt problem av samtliga debattörer och vi kan utläsa två motstridande diskurser kring hur debattörerna talar om irreguljära migranter. I materialet visar sig irreguljära migranter tillhöra både en säkerhetsdiskurs och en humanitär/offer-diskurs, där säkerhetsperspektivet dock är mer dominant än det humanitära perspektivet. I materialet urskiljde vi hur irreguljära migranter målas upp som ett säkerhetshot mot både nationen/stationen och den nationella identiteten, främst från de som är positiva till lagförslaget. Irreguljära migranter konstrueras som ”de Andra” och tillskrivs egenskaper som onda, kriminella och barbariska. Samtidigt finns det en diskurs kring irreguljära migranter som offer i denna konstruktion. I kontrast till skapandet av irreguljära migranter som de Andra konstrueras även en bild av “oss”, svenskar, som beskrivs som nobla, demokratiska och bra människor.

6 Avslutande diskussion

Syftet med denna studie var att analysera hur svensk nyhetspress konstruerar irreguljär migration i debatten om lagförslaget. Vi ville undersöka hur debattörer, lagförslaget och irreguljära migranter konstrueras i denna debatt. Lagförslaget visade sig i vår insamlingsfas av material ha varit ett omdiskuterat ämne under 2023 i svensk nyhetspress och vi hade därför mycket material att använda oss av. För att undersöka detta analyserades materialet utifrån främst Edelmans (1988) teori om konstruktioner av sociala problem inom media och Buzan, Wæver & de Wilde (1998) teori om säkerhetisering.

Första frågeställningen handlar om hur debattörerna konstrueras i debatten i lagförslaget. De debattörerna som är centrala i debatten om en anmälningsskyldighet är Tidöpartierna (Moderaterna, Kristdemokraterna, Liberalerna och Sverigedemokraterna) samt Socialdemokraterna. Dessa debattörer konstrueras olika beroende på vem som gör tolkningen. Sverigedemokraterna konstrueras av debattörerna emot lagförslaget som den huvudsakliga politiska ledaren av Tidöpartierna och den drivande aktören bakom lagförslaget, och även som den stora politiska fienden. Liberalerna deltar i konstrueringen av Sverigedemokraterna som en fiende, samtidigt som de själva konstrueras som ambivalenta i sin gränssättning. De allra flesta debattörer tillskriver sina motdebattörer negativa egenskaper, vilket leder till att de själva konstrueras som goda politiska ledare.

Vår andra frågeställning avsåg att undersöka hur lagförslaget konstrueras i debatten om lagförslaget. Lagförslaget konstrueras olika beroende på vilken benämning som används; anmälningsskyldighet eller angiverilag. En angiverilag konstrueras som ett säkerhetsförsök och sammankopplas med en auktoritär diskurs. En anmälningsskyldighet konstrueras i lag och ordningsskyldighetsdiskursen och förstås som något anställda ska känna sig uppmuntrade att göra för att fullfölja sin skyldighet till rättsstaten. Trots benämning kom vi fram till att lagförslaget konstrueras som ett säkerhetsförsök inom en säkerhetsdiskurs. Avslutningsvis konstrueras lagförslaget även som svårt att implementera, då den strider mot etik och värden i människobehandlande yrken.

Den tredje frågeställningen har syftat till att undersöka hur irreguljära migranter konstrueras som ett socialt problem och säkerhetshot i debatten om lagförslaget. Det framkommer att

irreguljära migranter konstrueras som ett socialt problem av samtliga debattörer, där skuggsamhället främst förstås utgöra det sociala problemet och som något som bör bekämpas. Problemet med skuggsamhället beskrivs från båda sidorna vara att irreguljära migranter blir utnyttjade av kriminella nätverk och rekryterade till gängkriminalitet och människohandel. Vi tolkar att debattörer som är positiva till lagförslaget använder denna konstruktion för att rättfärdiga det. De som är positiva till lagförslaget konstruerar även irreguljära migranter som ett säkerhetshot mot både staten och nationen genom att tillskriva dem egenskaper som onda, kriminella och barbariska. Irreguljära migranter konstrueras som ett hot mot välfärden och den nationella identiteten, alltså "svenskhet". De som är emot lagförslaget är mer benägna att konstruera irreguljära migranter som offer. Säkerhetsdiskursen är dock mer dominerande än den humanitära.

Huvudkritiken mot lagförslaget av debattörerna som är negativt inställda har varit hur instanser som inte ansvarar över säkerhet i Sverige skulle behöva bli indragna i säkerhetsarbete om förslaget går igenom. Vi ser här med en möjlig förflyttning inom människobehandlande yrken där gränser för vad som ingår i arbetet är utmanat i och med lagförslaget. Denna utveckling tror vi innebär en risk för att säkerhetspolitik och socialpolitik flyter samman, där repressiva åtgärder i större omfattning ersätter andra typer av sociala åtgärder. Vidare ser vi att lagförslaget kan hindra irreguljära migranter att integreras i samhället.

En begränsning med studien är att vi utifrån vår urvalsmetod har valt att använda oss av åsiktsbildande texter där cirka hälften är positivt inställda och hälften är negativt inställda till lagförslaget. Vi valde detta tillvägagångssätt utifrån studiens omfattning och tidsbegränsning. För att kunna få ett annat perspektiv hade vi kunnat använda oss av insändare från privatpersoner, vilket är viktigt utifrån Edelmanns teori. Detta eftersom publiken utgör en viktig del av det politiska spektaklet och de är dessa som accepterar eller motsätter sig spektaklet och säkerhetsförsöken. Det hade även varit intressant att genomföra en studie om vad för röster som blir hörda i svensk nyhetspress eftersom har vi upptäckt att vissa grupper röster inte inkluderas i vår analys, så som irreguljära migranter och personer inom människobehandlande yrken som berörs av lagförslaget.

Referenslista

- Aftonbladet (2023) *Tidöavtalet*. <https://www.aftonbladet.se/tagg/tidoavtalet> [Hämtat: 2023-12-02]
- Amin, Samir, Magnus Dahlstedt & Ingemar Lindberg (2002) *Det slutna folkhemmet. Om etniska klyftor och blågul självbild*. Stockholm: Agora
- Barker, Vanessa (2018). *Nordic Nationalism and Penal Order: Walling the welfare state*. Abingdon, Oxon: Routledge
- Braun, Virginia & Clarke, Victoria (2006) Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2):77-101
- Bergström, Annika, Bengt Johansson, Henrik Oscarsson & Maria Oskarson (2015) *Fragment*. I: Bergström, Annika, Bengt Johansson, Henrik Oscarsson & Maria Oskarson (red) *Fragment*. Göteborg: SOM-institutet.
- Bolin, Niklas, Jonas Hinnfors & Jesper Strömbäck (2016) Invandring på ledarsidorna i svensk nationell dagspress 2010–2015. I: Truedson, Lars (red.) *Migrationen i medierna : men det får en väl inte prata om?*, Stockholm: Institutet för mediestudier. s. 192-211
- Boréus, Kristina (2022) *Texter i vardag och samhälle*. I: Ahrne, Göran & Peter Svensson. *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber.
- Bruzelius, Cecilia, Ratzmann, Nora, & Lea Reiss (2023) Delegating migration control to local welfare actors: Reporting obligations in practice. *Journal of European Social Policy*, 33(2), 233-247.
- Bryman, Alan (2018) *Samhällsvetenskapliga metoder*. Tredje upplagan. Stockholm: Liber
- Buzan, Barry, Ole Wæver & Jaap de Wilde (1998). *Security: A New Framework for Analysis*. Boulder, Colorado: Lynne Rienner.
- Dijk, Teun Adrianus van (1991). *Racism and the press*. London: Routledge

Dagens Nyheter (2023). *Tidöavtalet*. <https://www.dn.se/om/tidoavtalet/> [Hämtat: 2023-12-02]

Edelman, Murray (1985) *The Symbolic Uses of Politics*. Urbana and Chicago: University of Illinois Press

Edelman, Murray (1988) *Constructing the political spectacle*. Chicago: University of Chicago Press

Förenta Nationerna [FN] (2008). *Allmän förklaring om de mänskliga rättigheterna*.
<https://fn.se/wp-content/uploads/2016/07/Allmanforklaringomdemanskligarattigheterna.pdf>
[Hämtat: 2024-01-02]

Gieseke, Jens (2017). *Stasi Östtysklands hemliga polis, 1945-1990*. Johanneshov: MTM

Hall, Stuart (1990). "The whites of their eyes: racist ideologies and the media", I: Manuel Alvarado & John O. Thompson (red.) *The Media Reader*. London: British Film Institute.

Hall, Stuart (red.) (1997) *Representation. Cultural representation and signifying practices*. London: Saeg.

Huysmans, Jef (1995) Migrants as a security problem: dangers of 'securitizing' societal issues. I: Robert Miles & Diethrich Thranhardt (red.) *Migration and European Integration: The Dynamics of Inclusion and Exclusion*. London: Pinter.

Huysmans, Jef (2000) The European Union and the Securitization of Migration. *Journal of Common Market Studies*, 38(5), 751-777

Huysmans, Jef (2006) *The politics of insecurity: fear, migration and asylum in the EU*. Milton Park, Abingdon, Oxon: Routledge.

IVO (2023) *Anmälan enligt lex Sarah* <https://www.ivo.se/vard-omsorgsgivare/annal-lex-maria-lex-sarah/lex-sarah/> [Hämtat: 2024-01-02]

Jansson, Sofi (2016) Sveriges historiska produktion av förvarstagbarhet. I: Sager, Maja, Holgersson, Helena & Öberg, Klara (red.) *Irreguljär migration i Sverige: rättigheter, vardagserfarenheter, motstånd och statliga kategoriseringar*. Göteborg: Daidalos

Jönsson, Jessica H (2014) Local Reactions to Global Problems: Undocumented Immigrants and Social Work. *The British Journal of Social Work*, Volume 44 (1), 35–52,

Khosravi, Shahram (2009) Sweden: detention and deportation of asylum seekers. *Race & Class*, 50(4), 38-56

Koser, Khalid (2015). *International migration: a very short introduction*. Oxford: Oxford university

Krzyzanowski, Michal (2018) “We Are a Small Country That Has Done Enormously Lot”: The 'Refugee Crisis' and the Hybrid Discourse of Politicizing Immigration in Sweden. *Journal of Immigrant & Refugee Studies*, 16(1-2), 97-117.

Tidöavtalet (2022). *Tidöavtalet – Överenskommelse för Sverige*.
<https://www.liberalerna.se/wp-content/uploads/tidoavtalet-overenskommelse-for-sverige-shutlig.pdf> [Hämtat: 2023-11-06]

Liberalerna (u.å) *Vår politik*. <https://www.liberalerna.se/politik> [Hämtat: 2024-02-20]

Motion 2020/21:306. *Papperslösa*. Riksdagsmotion av Christina Höj Larsen m.fl (V).

Migrationsinfo (2020) *Papperslösa*.
<https://www.migrationsinfo.se/migration/sverige/papperslosa/> [Hämtat 2024-01-10]

Milanovic, Blanko (2012) *Global income inequalities by the numbers: In history and now - An overview*. Worldbank: 2012

Mc Echrane, Michael & Faye, Louis (red) (2001). *Sverige och de Andra. Postkoloniala perspektiv*. Stockholm: Natur och Kultur.

NE (2023) *Stasi*. <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/stasi> [Hämtat: 2024-02-20]

Pattison, James (2022) “There's just too many”: The construction of immigration as a social problem. *The British Journal of Sociology*, vol. 73, s. 273–290.

Regeringskansliet (2022) *Regeringens politiska prioriteringar*.
<https://www.regeringen.se/artiklar/2022/11/regeringens-politiska-prioriteringar/>
[Hämtat: 2024-01-02]

Regeringskansliet (2023a) *Flera uppdrag till Migrationsverket*.
<https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2023/12/flera-uppdrag-till-migrationsverket/>
[Hämtat: 2024-02-14]

Regeringskansliet (2023b) *Skärpta krav för att förvärva svenskt medborgarskap*.
<https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/kommittedirektiv/2023/09/dir.-2023129#:~:text=Kommitt%C3%A9direktiv%20fr%C3%A5n%20Justitiedepartementet.,Sk%C3%A4rpta%20krav%20f%C3%B6r%20att%20f%C3%B6rv%C3%A4rva%20svenskt%20medborgarskap,2023%3A129&text=En%20s%C3%A4rskild%20utredare%20ska%20%C3%A4mna,att%20aktivt%20delta%20i%20samh%C3%A4llet> [Hämtat: 2024-02-14]

Regeringskansliet (2023c) *Tillfälliga förbud att transportera personer utan giltiga identitetshandlingar till Sverige*
<https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/departementsserien-och-promemorior/2023/07/tillfalliga-forbud-att-transportera-personer-utan-giltiga-identitetshandlingar-till-sverige/> [Hämtat: 2024-02-14]

Regeringskansliet (2023d) *Tilläggsdirektiv till Utredningen om stärkt återvändandeverksamhet (Ju 2022:12)* <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/kommittedirektiv/2023/08/dir.-2023126> [Hämtat: 2024-02-13]

Regeringskansliet (2024) *Utredning föreslår att utvisningsbeslut ska gälla under längre tid*
<https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2024/02/utredning-foreslar-att-utvisningsbeslut-ska-galla-under-langre-tid/> [Hämtat: 2024-02-14]

Rennstam, Jens & David Wästerfors (2022) Att analysera kvalitativt material. I: Ahrne, Göran & Peter Svensson. *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber.

Sarnecki, Jerzy (2022) *Brottsfrågan i svenska valet 2022*. <https://www.su.se/kriminologiska-institutionen/nyheter/brottsfragan-i-svenska-valet-2022-1.634268> [Hämtat: 2023-01-31]

Sager, Maja, Helena Holgersson & Klara Öberg (red) (2016). *Irreguljär migration i Sverige: rättigheter, vardagsserfarenheter, motstånd och statliga kategoriseringar*. Göteborg: Daidalos

Schierup, Carl-Ulrik, Anders Neergaard & Aleksandra Ålund (2017) Reimagineering the Nation: Crisis and Social Transformation in 21st Century Sweden. An Introduction. I: Ålund, Aleksandra, Carl-Ulrik Schierup, & Anders Neergaard (red.). *Reimagineering the Nation: Essays on Twenty-First-Century Sweden*. Frankfurt am Main: Peter Lang

SFS 2014:655. *Lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)*

SFS 2016:752. *Lag (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige*

SKR (2023) SKR: *Anmälningsplikt krockar med flera befintliga lagar*. <https://skr.se/skr/tjanster/pressrum/nyheter/nyhetsarkiv/skranmalningspliktrockarmedflerabefintligalagar.74587.html> [Hämtat: 2023-11-09]

Svahn, Niklas (2023) *Liberalerna: Jo, det blir undantag från anmälningsplikten*. <https://www.dagensamhalle.se/chef-och-arbetsgivare/arbetsvillkor/liberalerna-jo-det-blir-undantag-fran-anmalningsplikten/> [Hämtat: 2024-02-08]

Sveriges Riksdag (2023) *Tilläggsdirektiv till Utredningen om ett ordnat initialt mottagande av asylsökande (Ju 2021:12)* https://www.riksdagen.se/sv/dokument-och-lagar/dokument/kommittedirektiv/tillaggsdirektiv-till-utredningen-om-ett-ordnat_hbb193/ [Hämtat: 2024-02-14]

Tesfahuney, Mekonnen (2001) Globalised apartheid. I: Mc Echrane, Michael & Faye, Louis (red). *Sverige och de Andra. Postkoloniala perspektiv*. Stockholm: Natur och Kultur, s. 187-215.

Vetenskapsrådet (2002) *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*.

Wadbring, Ingela & Ödmark, Sara (2014) *Delad glädje är dubbel glädje? En studie om nyhetsdelning i sociala medier*. Rapport 20. Sundsvall: Demokratiinstitutet

Bilaga 1

Aspling, Ludvig (2023a) *Det är SD ni är emot - inte informationsplikt.*

<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/pQ2boj/sd-det-ar-sd-ni-ar-emot-inte-informationsplikt>

[Hämtat: 2023-11-30]

Aspling, Ludvig (2023b) *Hyckleri när ni säger anmälningsplikten.*

<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/GMLWgQ/sd-rent-hyckleri-nar-ni-sagar-anma> [Hämtat:

2023-11-30]

Beronius, Robert (2023) *Undantag i anmälningsplikten bör lagstiftas.*

<https://www.norrtejetidning.se/2023-10-01/undantag-i-anmalningsplikten-bor-lagstiftas>

[Hämtat 2024-01-15]

Berg, Bengt, Ylva Engström, Staffan Jofjell, Vibeke Johnson, Adam Maxe & Sven-Ove Svensson (2023) *Inget angiveri i våra kommuner.*

<https://www.nwt.se/2023/11/03/inget-angiveri-i-vara-kommuner-5ebd9/> [Hämtat: 2023-12-

01]

Björnsdotter Grönkvist, Mimmie (2023) *M, L och KD i Skåne gör rätt i att gå emot Tidöavtalet.*

[https://www.kristianstadsbladet.se/ledare/vardpersonal-ska-inte-behova-ange-papperslosa-](https://www.kristianstadsbladet.se/ledare/vardpersonal-ska-inte-behova-ange-papperslosa-8a91dcb2/)

[8a91dcb2/](https://www.kristianstadsbladet.se/ledare/vardpersonal-ska-inte-behova-ange-papperslosa-8a91dcb2/) [Hämtat: 2023-12-01]

Boström, Håkan (2023) *Tramsa inte bort allvaret med skuggsamhället.*

[https://www.gp.se/ledare/tramsa-inte-bort-allvaret-med-skuggsamhallet.09f3e026-87fb-4975-](https://www.gp.se/ledare/tramsa-inte-bort-allvaret-med-skuggsamhallet.09f3e026-87fb-4975-8162-db8a4e49e180)

[8162-db8a4e49e180](https://www.gp.se/ledare/tramsa-inte-bort-allvaret-med-skuggsamhallet.09f3e026-87fb-4975-8162-db8a4e49e180) [Hämtat: 2024-01-15]

Brodd, Richard, Anne-Marie Ekström, Carl Otto Engberg, Maria Jern, Robin Nielsen, Mats Sahlin, Ulrica Solver-Gustavsson, Jesper Svensson & John Thornander (2023) *HBT-Liberalerna om anmälningsplikten: "Det är dags att regeringen tänker om."*

[https://www.qx.se/samhalle/opinion/252764/hbt-liberalerna-om-anmalningsplikten-det-ar-](https://www.qx.se/samhalle/opinion/252764/hbt-liberalerna-om-anmalningsplikten-det-ar-dags-att-regeringen-tanker-om/)

[dags-att-regeringen-tanker-om/](https://www.qx.se/samhalle/opinion/252764/hbt-liberalerna-om-anmalningsplikten-det-ar-dags-att-regeringen-tanker-om/) [Hämtat: 2023-12-01]

Brynolfsson, Marie (2023) *“Välfärdspersonal ska inte behöva förverkliga blåbruna drömmar”*.

<https://arbetet.se/2023/02/07/valfardspersonal-ska-inte-behova-forverkliga-blabrunda-drommar-angiveri/> [Hämtat: 2023-12-01]

Brynolfsson, Marie, Tony Haddou & Carina Örgård (2023) *Regeringen måste dra tillbaka angiverilagen*. <https://www.aftonbladet.se/debatt/a/dwB6lj/kravet-fran-v-dra-tillbaka-angiverilagen> [Hämtat: 2023-11-30]

Buddgård, Patrik (2023) *”En angiverilag står tydligt i strid med lärarnas yrkesetik”*
<https://www.dagenssamhalle.se/opinion/debatt/en-angiverilag-star-tydligt-i-strid-med-lararnas-yrkesetik/> [Hämtat: 2023-12-01]

Carlson, Hans-Peter, Cecilia Festin Stenlund, Maria Lindvall, Torsten Lundborg, Fredrik Malm & Christina Soldan (2023) *Replik: Oansvarigt av Centerpartiet att sprida oro om anmälningssplikt*. <https://www.vk.se/2023-09-20/replik-oansvarigt-av-centerpartiet-att-sprida-oro-om-anmalningsplikt-47fbc> [Hämtat: 2024-01-15]

Clingston, My, Kollberg, Fredrik & Larry Söder (2023) *Debatt: Sanslöst att kalla det angiveri*. <https://norrahalland.se/debatt/debatt-sanslost-kalla-det-angiveri/37467> [Hämtat: 2023-11-30]

Daun, Gun-Marie & Kihlström, Ingemar (2023) *Att kalla det angiverilag är att försöka skrämman människor*.
<https://www.kungalvsposten.se/asikt/att-kalla-det-angiverilag-ar-att-forsoka-skramma-manniskor.0e2d3de1-5011-444b-915c-062b1f6e9b51> [Hämtat: 2024-01-15]

Edlund, Kristina (2023a) *Det kan inte vara ok att leva olagligt i Sverige*.
<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/GMRR5Q/kristina-edlund-det-kan-inte-vara-ok-att-leva-olagligt-i-sverige> [Hämtat: 2023-11-30]

Edlund, Kristina (2023b) *Dubbelmoral att säga nej till anmälningssplikt*.
<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/4owB0a/s-politiker-dubbelmoral-att-saga-nej-till-anmalningsplikt> [Hämtat: 2023-11-30]

Eliasson, Helén, Jonsson Madeleine & Örgård, Carina (2023) *Regeringen måste slänga angiveri i papperskorgen*. <https://www.etc.se/debatt/regeringen-maaste-slaenga-angiveri-i-papperskorgen> [Hämtat: 2023-12-01]

Elofsson, Torsten & Ruppel, Patrik (2023) ”*Liknande anmälningsplikt förekommer i andra sammanhang*.” <https://www.sydsvenskan.se/2023-08-30/liknande-anmalningsplikt-forekommer-i-andra-sammanhang> [Hämtat: 2023-11-30]

Erkers, Heike & Jönsson, Jan (2023) “*Socialtjänsten ska inte användas för repression*”. <https://www.svd.se/a/xgyXwl/erkers-och-jonsson-socialtjansten-ska-inte-anvandas-for-repression> [Hämtat: 2024-01-15]

Expressen (2023) *Angiveri hjälper inte mot skuggsamhället*. <https://www.expressen.se/ledare/angiveri-hjalper-inte-mot-skuggsamhallet/> [Hämtat: 2023-12-01]

Fogelklou, Jörgen & Ylivallo Altenhammar, Emma (2023) *Häpnadsväckande att uppmana anställda att bryta mot anmälningsplikten*. <https://www.gp.se/debatt/h%C3%A4pnadsv%C3%A4ckande-att-uppmana-anst%C3%A4llda-att-bryta-mot-anm%C3%A4lningsplikten-1.109094528> [Hämtat: 2023-11-30]

Fredriksson, Robert & Wikelund, Pernilla (2023) *Debatt: “Informationsplikten är en självklarhet i jämförbara länder i vårt närområde”*. <https://www.smp.se/debatt/debatt-informationsplikten-ar-en-sjalvklarhet-i-jamforbara-lander-i-vart-naromrade/> [Hämtat: 2023-11-30]

Haage, Fredrik (2023) *Anmälningsplikt är fullt rimligt*. <https://www.smp.se/ledare/anmalningsplikt-ar-fullt-rimligt/> [Hämtat: 2024-01-15]

Haraldsson, Thomas (2023) *Nej till anmälningsplikt för skol-och vårdpersonal!* <https://www.frilagt.se/2023/10/09/nej-till-anmalningsplikt-for-skol-och-varldpersonal/> [Hämtat: 2024-01-15]

Heindorff, Ulrika & Malmer Stenergard, Maria (2023) *Inför en anmälningssplikt*.

<https://www.skd.se/2023-06-29/infor-en-anmalningsplikt> [Hämtat: 2024-01-15]

Helmerson, Erik (2023) *Angiverilagen avskaffar något av vad det innebär att vara människa*.

<https://www.dn.se/ledare/erik-helmerson-angiverilagen-avskaffar-nagot-av-vad-det-innebar-att-vara-manniska/> [Hämtat: 2024-01-15]

Jönsson, Fanny (2023a) *Angiverilagen bör döpas till Lex Stasi*.

<https://www.aftonbladet.se/ledare/a/BWEeq9/angiverilagen-bor-dopas-till-lex-stasi> [Hämtat: 2023-11-30]

Jönsson, Fanny (2023b) *Nu erkänner ministern: det handlar om angiveri*

<https://www.aftonbladet.se/ledare/a/4oA1GR/nu-erkanner-ministern-det-handlar-om-angiveri> [Hämtat: 2023-11-30]

Karlsson, Bo & Kirchberg, Martin (2023) *Styret prioriterar illegala framför skattebetalarna*.

<https://vt.se/debatt/artikel/styret-prioriterar-illegala-framfor-skattebetalarna/jd3yp44l> [Hämtat: 2024-01-15]

Kierkegaard, Susanna (2023) *Strömmen vill att barnen blir rädda för sina lärare*.

<https://www.aftonbladet.se/ledare/a/Q7qx2P/valfardens-anstallda-hinner-inte-folja-gunnar-strommers-angiverilagar> [Hämtat: 2024-01-15]

Kourlos, Effie, Niels Paarup-Petersen & Hanna Wagenius (2023) *Liberalerna sviker lärarna med anmälningssplikten*.

<https://www.op.se/2023-09-19/liberalerna-sviker-lararna-med-anmalningsplikten> [Hämtat: 2023-12-01]

Lann, Elisabet (2023) *En reglerad invandring kräver att de som inte får stanna återvänder*.

<https://www.gp.se/debatt/en-reglerad-invandring-kraver-att-de-som-inte-far-stanna-atervander.a6398829-874c-4a18-979e-cf90e605d47a> [Hämtat: 2024-01-15]

Lindberg, Anders (2023a) *Alla bör vägra följa SD:s lag om angiveri*.

<https://www.aftonbladet.se/ledare/a/VP3qx6/alla-bor-vagra-folja-sd-s-lag-om-angiveri> [Hämtat: 2023-12-01]

Lindberg, Anders (2023b) *Du bör vägra följa SD:s angiverilagar.*
<https://www.aftonbladet.se/ledare/a/Mo54do/du-bor-vagra-folja-sd-s-angiverilagar> [Hämtat: 2023-12-01]

Lundh, Sven & Nilsson, Hanna (2023) *Ingen anledning till undantag från anmälningssplikt.*
<https://www.frilagt.se/2023/10/13/ingen-anledning-till-undantag-fran-anmalningsplikt/>
[Hämtat: 2023-11-30]

Malmer Stenergard, Maria (2023) *“Skuggsamhället ska inte få fortsätta växa”*
<https://www.svd.se/a/MoB6m5/m-skuggsamhallet-ska-inte-fa-fortsatta-vaxa> [Hämtat: 2024-01-15]

Nerbrand, Sofia (2023) *Vi ska varken ha ett skuggsamhälle eller stasifasoner.*
<https://www.nsk.se/ledare/vi-ska-varken-ha-ett-skuggsamhalle-eller-stasifasoner/> [Hämtat: 2023-12-01]

Nya Wermlands-Tidningen (2023) *Att göra sin plikt även när det känns svårt.*
<https://www.nwt.se/2023/08/18/att-gora-sin-plikt-aven-nar-det-kanns-svart-dadb1/> [Hämtat: 2024-01-15]

Nyborg, Håkan (2023) *SD: Därför behövs anmälningssplikt*
<https://www.jp.se/2023-08-28/sd-darfor-behovs-anmalningsplikt> [Hämtat: 2024-01-15]

Olsson, Stefan (2023) *Absurd debatt om angiveri.*
<https://www.nwt.se/2023/09/23/stefan-olsson-absurd-debatt-om-angiveri-04c65/> [Hämtat: 2024-01-15]

Ottesen, Fredrik (2023) *Anmälningssplikten en självklarhet i andra länder.*
<https://www.skd.se/2023-11-02/anmalningsplikten-en-sjalvklarhet-i-andra-lander> [Hämtat: 2023-11-30]

Paulsen, Anders & Källenfors, Daniel (2023) *Återinförd informationsplikt bidrar till ett säkrare Sverige.* <https://www.lidingonyheter.se/aterinford-informationsplikt-bidrar-till-ett-sakrare-sverige/> [Hämtat: 2023-11-30]

Sahlin, Jesper (2023) *Det är något visst med papperslösa.*

<https://www.sydsvenskan.se/2023-09-17/det-ar-nagot-visst-med-papperslosa> [Hämtat: 2023-12-01]

Sima, Jonna (2023) *SD tror protesterna mot angiverilagen är fejk.*

<https://www.aftonbladet.se/ledare/a/zEjnw/sverigedemokraterna-ifragasatter-protesterna-mot-angiverilagen> [Hämtat: 2023-12-01]

Sondell, Carolina & Sundberg, Anna (2023) *S: Nej till regeringens krav på anmälningssplikt.*

<https://www.allehanda.se/2023-09-09/s-nej-till-regeringens-krav-pa-anmalningsplikt> [Hämtat: 2023-12-01]

Starck, Joachim (2023) *Anmälningssplikten är symbolpolitik när den är som sämst.*

<https://vt.se/debatt/artikel/anmalningsplikten-ar-symbolpolitik-nar-den-ar-som-samst/r3md4exl>

[Hämtat: 2023-12-01]

Svensson, Mattias (2023) *Riskabel metod att bekämpa skuggsamhället.*

<https://www.svd.se/a/P4zOz5/riskabel-metod-att-bekampa-skuggsamhallet> [Hämtat: 2024-01-15]

Swedin, Daniel (2023) *Lärarna har panik över angiverilagen men Fredrik Malm är trygg*

<https://arbetet.se/2023/08/31/lararna-har-panik-over-angiverilagen-men-fredrik-malm-ar-trygg/> [Hämtat: 2024-01-15]

Tunström, Martin (2023a) *En blå linje mot anmälningssplikten.*

<https://www.barometern.se/ledare/en-bla-linje-mot-anmalningsplikten/> [Hämtat: 2023-12-01]

Tunström, Martin (2023b) *Hur trotsa en lag som inte finns?*

<https://www.barometern.se/ledare/hur-trotsa-en-lag-som-inte-finns/> [Hämtat: 2023-11-30]

Wahlström, Joakim (2023) *Anmälningssplikten är motiverad med hänsyn till säkerhet.*

<https://www.mariestadstidningen.se/2023/09/14/anmalningsplikten-ar-motiverad-med-hansyn-till-sakerhet-23d4f/> [Hämtat: 2023-11-30]